YIL : 1
30
EKİM
1963

haftalık politik-sosyal mizah gazetesi

AMCABEY

CİLT : 1
SAYI : 2
100
KURUŞ

DİRENCİİ _ MELİHAİ

CUMHURİYET 40 YAŞINDA :
— Bir aynada kendi zarafetine, bir de ananın şu perişan kıyafetine bak ta, utan çocuğum!

Necmi Rıza

Amcabey Haftalık Politik-Sosyal Mizah Gazetesi

YIL : 1 CİLT : 1 SAYI : 2 30 Ekim 1963

İLK KURUCUSU :

CEMAL NADİR GÜLER

SAHİBİ :
Bülent Hikmet ŞEREN
Yazı İşleri Müdürü :
Mustafa YALÇINER
Sekreter: **Vedat SAYGEL**

ADRES : Cağaloğlu, Himaye-i Etfal Sokak, Emek Han, Kat : 2, No : 17
Telefon : 22 05 24 - 17
ABONE BEDELİ : Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira.
İLÂN FİATI : Kapak içi santimi 20, iç sayfalar 30 liradır.

YAZARLARI :

M. Samim AKAY
Kenan AKINCI
Şakir BALKI
Şemsi BELLİ
Necmettin DELİORMAN
Burhan ESEN
Orhan KEMÂL
Güzin SAYAR
Vedat SAYGEL
Bülent Hikmet ŞEREN
Nizamettin Nazif TEPEDELENLİOĞLU
Vedat ÜRETÜRK

ÇİZERLERİ :

Zeki BEYNER
Mehmet POLAT
Necmi RIZA
Burhan SOLUKÇU
Bülent ŞEREN
Mim UYKUSUZ
Cemil YÜREKLİ

★ **Bu sayının iç dizgi ve baskısı SİNAN Matbaasında, Kapak baskısı KARADENİZ Matbaasında yapılmıştır.**

GÜNEŞ
SİGORTA ANONİM ŞİRKETİ
Sermayesi: 2.500.000 TL.

Kurucuları :
Vakıflar Bankası — Toprak Mahsulleri Ofisi
İstanbul Bankası

— Yangın
— Kaza
— Trafik
— Nakliyat
— Hayat

Bütün sigortalarınız için emrinizdedir.
ADRES : Vakıf İş Han Bahçekapı — İSTANBUL
TEL : Müdüriyet : 22 76 22
Servisler : 22 53 01 — 22 37 38 — 22 13 71

Hayat
Nakliyat
Yangın
Kaza
Cam
Dolu
Hayvan
Zirai

Şeker Sigorta

HER ŞEHİRDE · HER BRANŞTA

KÖŞE BAŞI

AMCABEY

haftalık politik-sosyal mizah gazetesi

KIRKLANMALIYIZ !

Dile kolay değil, zor bu: Altı asır cesametindeki çökmüş bir imparatorluğun, buram buram derebeylik tütsülü, yanmış, yıkılmış enkazından, yepyeni, pırıl pırıl bir Cumhuriyet kurmak... Nabzına onu yaşatacak, taptaze bir kan vermek! Atatürk'e sorarsanız bu kan, damarlarımızda dolaşıyor.. Ve işte, Türkiye Cumhuriyeti tam kırk yaşında!

İnsan ömründe bu yaş: Olgunluk çağı.. Tarihe bakarsanız: çocukluk! Ama, kırk yıl öncesini yaşayanlar için, bugün, geçmişin hayal dışı mutluluğudur elbet! Ya kırk yıl sonraki geleceği yaşayacak olanlar? Asıl onların mutluluklarına bugünden sağladığımız faydayı düşündük mü hiç?

Acı sözü geciktirmemeli bence... Gelin beraberce itiraf edelim: Ne faydası, kırk yıl sonrasına sağladığımız, olsa olsa, zarardır!

Rejim, ne kadar geleceğe uygun olursa olsun, tatbik edenler arasında gününü gün etme sevdâsına kapılanlar çoğaldıkça, geleceğin mutluluğundan sadece avans çekilmiş olur. Hat tâ bu avanslar, birgün, geleceğin zarar hanesini doldurur!

Bugün - damarlarımda asil kan dolaşırken - bakıyorum da, memlekette neler, neler dolaşıyor! Meclis koridorlarında toprak ağaları dolaşıyor... Köylerin, kentlerin okullarında irtica dolaşıyor... Asfaltlı şehirlerin ana yollarında eşkiya dolaşıyor... Bizi ileriye götürecek köşebaşlarında ihanet dolaşıyor... Çıkarcı politikanın sakallı sakallı sırıtan kafasında cehalet dolaşıyor... En akıllılarımızın aklında nedenler, niçinler dolaşıyor... El dolaşıyor, ayak dolaşıyor... İşler birbirine dolaşıyor, işsizler dolaşıyor... Dolaşıyor, dolaşıyor... Yazarken kalem kâğıta, kâğıt kaleme, kelimeler birbirine dolaşıyor!

Bütün bunlara «Dur!» diyecek bir ses arıyorum çevremde: Artık dolaşmasınlar! Gericinin, çıkarcının, toprak ağasının, hele hele politikacının birbirlerinden keskin çığlıkları arasında kim duyuracak bu sesi?.

Cumhuriyetin kırkıncı yılında, kırklara karışmayacak bu ses, içimizden gelen ses olmalıdır!

Yoksa kırk fırın ekmek yesek, daha kırk yıl bu çığlıkları susturamayız!.

BÜLENT HİKMET ŞEREN

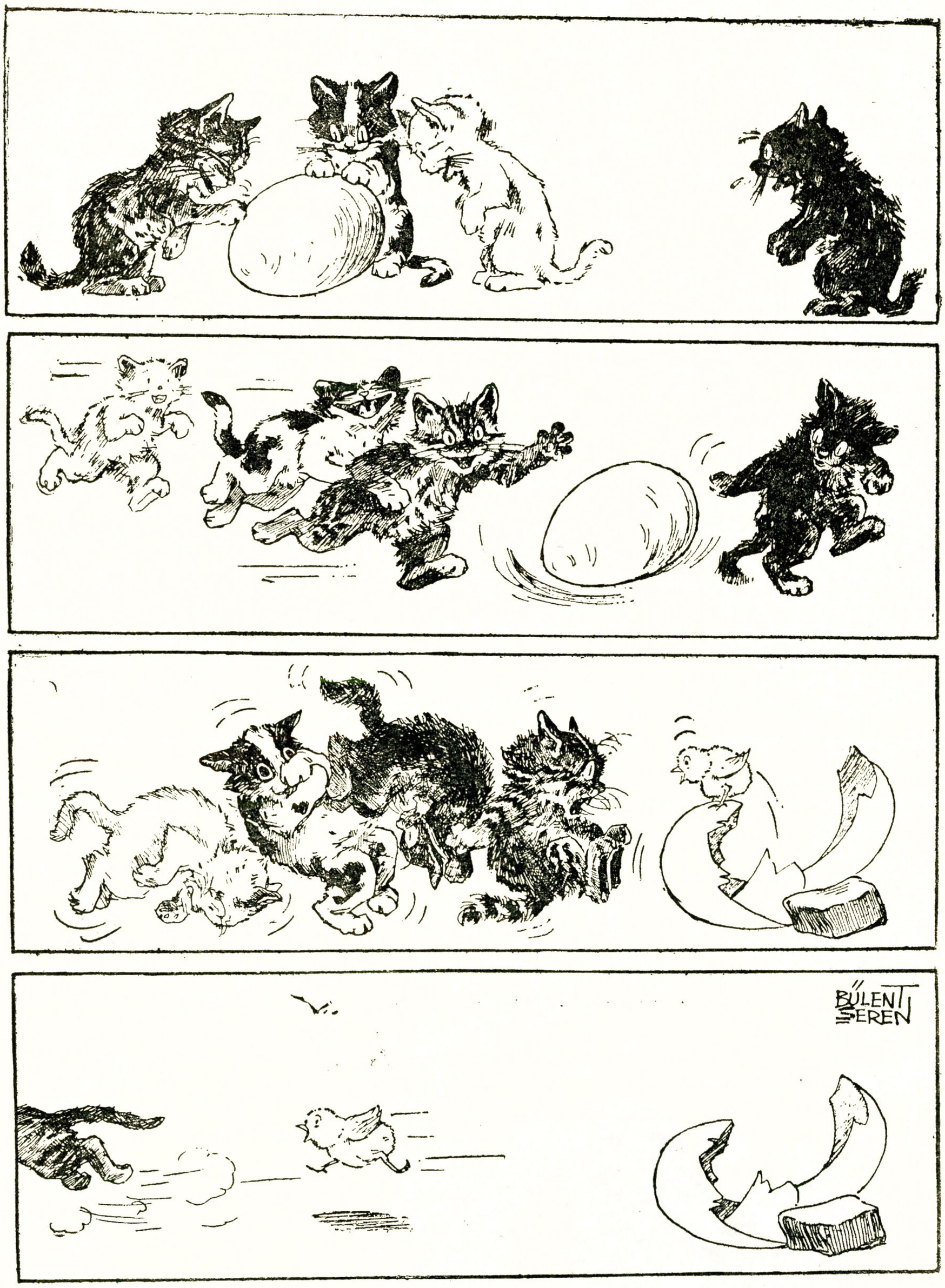

Siyasi karikatür!

AMCABEY, CUMHURİYETİN KIRKINCI YILINDA AZİZ MİLLETİNE MUTLULUKLAR DİLERKEN, BASIN HAYATINA KARIŞMASINI KUTLAYAN SEVGİLİ OKUYUCULARINA GÖNÜLLER DOLUSU TEŞEKKÜR EDER...

YETİŞTİK, GEÇİYORUZ!

Gözünüze ilişmiştir: Kadıköyden Bayburt'a atılan bir mektup, Beyrut'a gitmiş. Sonra Almanya, Fransa, Yunanistanı da dolaşıp, tekrar sağ sâlim Kadıköye dönmüş!

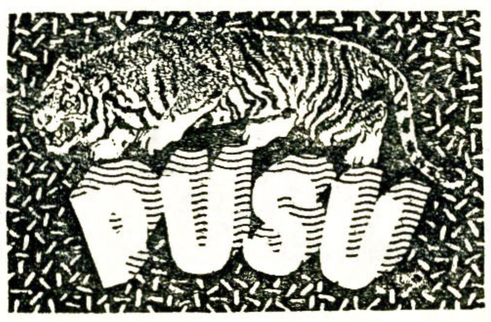

Hani şu fezaya adam atıp döndüren devletlere yetiştik demek...

Yalnız, küçük bir fark var aramızda... Onlar füze dolaştırıyorlar, biz mektup...

Ve... Onlar ay'ı bulamıyorlar; biz, Bayburt'u!..

OTURANI NEREDE?

Belediye Başkanı adaylarından Haşim İşcan, bir gazeteye verdiği demeçte: «Masa başında asla oturmıyacağım» demiş.

Adayla aramızda bir anlayış farkı olsa gerek.

A beyim; biz zeten şimdiye kadar mâkamında oturanını bulamadığımızdan Başkanın tâyinle değil, seçimle gelmesini istiyorduk. Yine mi oturmıyacak?

EN MÜNASİBİ..

Gezici hoparlörlerle propaganda yasak edilmiş.

Siyasîlerimiz hesabına çok üzüldük.

Öyle ya... Adamlar eskiden günün her saatini başka bir meydanda propaganda yapmakla geçiriyorlardı.

Şimdi ise her biri, seçim süresince yalnız birer meydana monte edilip bırakılacak!

SEVABINA DÜZELTELİM

On parmağında on hüner bulunan Bakanlarımızdan Gökay: «Doğudaki mağaralarda halk, her türlü imkân içinde yaşıyor.» demiş.

Biz, bunun gazetelere yanlış aksettiğini sanıyoruz.

Gerçi Gökay demiştir, demistir ama, «Mağaralarda halk her türlü imkânla yaşıyor» değil, bunu olsa olsa «Mağaralarda halk, bütün imkânsızlıklara rağmen acaba nasıl yaşıyabiliyor?» diye sormuş olmalı.

Vedat SAYGEL

İstanbul'un kanalizasyon projeleri yapılıyor. (Gazeteler)

BÜYÜK

Başkaları da öyle midir, bilmem. Ama ben, mayın tarlasından geçer gibi bakkala, kasaba, sebzeciye toslamadan bizim sokağı geçip de kapağı eve attım mı, — hele evde de gürültü patırtı yoksa - bir rehavettir çöker. Başlarım kendi kendime kurmağa... Aman neler de, neler!.. Dünyanın en sayılı zenginlerine servetlerini arttıracak akıllar vermekten tutun da; yine dünyanın en büyük iş adamlarına bir gün işsiz kalmaları ihtimaline karşı iş teminine kadar akla ne gelirse her şey.

Onların hesabına düşünmekten, onların işlerini yoluna koymaktan, şöyle oturup da, kafamı dinlendiremez oldum. Bir akşam kendi kendime :

— Ulan, dedim, alacaklılar peşinde fellik fellik koşuşurken iş adamına iş bulmak, zenginin parasını çoğaltmak senin neyine? Önce kendi işlerini düzeltsene sen!

Artık tutmayın, bırakın beni! Havam da öyle yerinde ki... Alacaklılara tutulmamışım, evdekilerle çekişmemişim, üstelik iki bardak şarabımı da atmışım, değmeyin keyfime! Divanda uzanmış, kafamda döktürüyorum!

Önce küçükten başlıyorum işe. Beş dakika içinde üç romanı bitiriveriyorum. Hazır hızımı almışım, durmak olur. mu? Piyasam da var, çala kalem devam ediyorum. Hem öyle havadan sudan şeyler değil yazdıklarım. En ünlü yazarların eserleriyle boy ölçüşebilecek kıratta! Onlara inat, Acı Tebessüm yerine, «Çok Mütebessim» Kovadis yerine «O Habis» Çanlar Kimin İçin Çalıyor, yerine «Zamanlar Kimin için Oluyor» İnsanları seveceksin yerine, «Zayıfları Döveceksin»

Döktürüyorum canım! Şan, şöhret, para... Bunların hepsi bende! Vicdanımı şanla ıslatıp, şöhretle sabunladıktan sonra, parayla kuruluyorum!

Başımı kaşıyacak vaktim yok. Açılış törenlerinden yakamı kurtarıp, sergilere dalıyorum. Sergilerden çıkıp, tiyatrolara... Kısacası bilumum evrimci, devrimci, kıvrımcı, ilimci, bilimci, kilimci, sanatçı, saatçı, kolacı, arabacı, limonatacı, hoca, hacı ve hatta kapkaççı, manitacı vatandaşlarımın gözbebeğiyim. Herkese ayrı ayrı ilim, bilim, aklıselim dağıtıyorum.

— Ulan gelsin de beni, «Sen adam olmazsın» diyen yakınlarımla, günde beş posta yolumu kesen alacaklılar görsün, derken kapı açıldı, bir sürü gazeteci çevremi sardı.

— Noluyoruz, basıldık mı, dememe kalmadı, bir soru yağmurudur başladı. Aman neler soruyorlar!

— Çağımızın en büyük yazarısınız, diyor biri. Dünyaya geldiğinizde ilkönce neye dikkat ettiniz?

Bu soruya ne denir? Her büyük yazar gibi, sallıyorum :

— Dünyaya gelince... Vallahi, geçmiş zaman... Yaya mı geldim, atla mı, pek hatırlamıyorum. Yalnız ilk dikkat ettiğim şey, ebenin parmaklarında yüzük bulunmayışıydı. Şimdi bile unutamadığım bir güzelliği vardı ebemin. Doğrusu annamdan utanmasaydım, evlenme bile teklif edecektim.

— Bravo!

— Korkunç, hârika!

— Hayata en mükemmel giriş...

Sonra derin derin düşünerek, saçma sapan ikinci bir sual soruyorlar :

— Su içer misiniz?

— Hayır... Ben suyu yerim! Yalnız buna mukabil ekmeği içer, yemekleri burnuma çekerim. Başka?..

— Başka, şey... Roman yazar mısınız?

— Anlamadım!

YAZAR

— Roman yazar mı... Ay, şey, pardon, afedersiniz. Unuttuk da... Yâni, şeyi... Romancı olduğunuzu...

Bu saygısızlığa tepem atıyor :

— Kiminle konuşuyorsunuz be! Böyle gazetecilik olur mu, diye bağırıyorum.

Boyunlarını bükerek sızlanmaya başlıyorlar.

— Vallahi, kusura bakmayın beyefendi... Eskiden böyle değildik biz yani. Basbayağı şeydik... Adam gibiydik. Her şeyi aklımızda tutar, tıkır tıkır sorardık. Sonradan böyle olduk. Ama böyle nasıl olduk, neden olduk, onu da hatırlıyamıyoruz billâhi. Geçende bir yerde okuduyduk, ayın mı, güneşin mi ne, lekeleri artmış. Ondandır herhalde...

— Peki, peki, diyorum. Sual sorun bakalım; işimiz gücümüz var.

— Kusura bakmayın, bunu Herter'e de sormuştuk ama, size de soralım: Dünya ahvaline ne buyrulur beyefendi?

— Ne mi buyrulur? Buyuran buyuruyor zaten birbirine. Ama, ille bana sorarsanız; hani bir tekerleme vardır: On oduncu on oduncuya uzun ormanda uğurola demiş.

— Haa, anladık üstadım. On uzuncu on uzuncuya odun ormanda uzun ola demiş.

— Zıkkımın kökü demiş. Nasıl isterseniz öyle yazın.

— Edebiyatımız hakkındaki düşünceleriniz?.

— Eveeeet... Bak bu mühim işte... Beyler, kafalarımız su istiyor; biraz sulamalı derim. Kuru kafada konu yeşermiyor. Ya benim gibi Avrupa'dan ithal ediyorlar, ya da ayrık otlarını altın başak diye satmaya kalkıyorlar. Oldu olacak, siyaseti edebiyata da sokmalı. Meselâ 46 ruhundan «Hicran» isimli ne güzel bir roman yazılır! Yahut «Serabı Ömrüm» deyince Nurlu ufuklar devrini kim hatırlamaz? Ondan sonra efendim... Sallanan koalisyonu muz, siyasî taarruzlar fonundan da kimbilir ne eşsiz destanlar, hikâyeler yazılabilir. Akından Akına, yakına gel yakına gibi...

— Ya şiir, beyefendi?

İnsan bir kere büyük yazar oldu mu, pek bilmediği konulara bile burnunu sokar :

— Valla şiir deyince konu çok ta, duygulanmak zor! Duygulanmak mümkün olsa, kemer sıkma politikamız, lokomotif dâvamız, hepsi, hepsi birer şiirdir. Yalnız serbest vezin kullanmak tehlikelidir. Ölçülü yazmalı.

— Mersi üstad. İstikbâlimiz nasıl?

— Ohoo.. Çeşit çeşit istikbâlimiz var. Yalnız bu suâl bir romancıya sorulmaz doğrusu. Romancı istikbâle bakarsa aç kalır. Ne konu görebilir, ne ümit!

Röportajcıların bir kısmı konuşurken, foto muhabirleri de, ha babam resim çekiyorlar. Ya aküleri ya da filimleri bitinceye kadar önden, arkadan, alttan, üstten, yandan, ortadan poz poz resimlerimi alıyorlar.

Teşekkür edip, çıktılar. Tam yeniden romanlarıma başlıyordum ki, bir el omuzumdan dürttü. Bu da, ikinci gazeteci postası olmalıydı... dönüp bakmadan sordum :

— Ne istiyorsunuz gene?

Kulağıma yabancı gelmeyen bir ses, cevap verdi :

— Kalk!

Beynim attı :

— Terbiyeli olun ve geldiğiniz gibi çıkıp gidin!

Aynı ses tekrarladı :

— Gene sızıp kalmışsın, kalk!

Haddini bildirmek için kalktım. Kalkmamla da, donup kaldım! Gün ışımış, yorgan üstümden kaymış, karım zebani gibi karşımda :

— İçip içip sızacağına, kalk ta iş ara! diye bağırıyordu.

Bülent Hikmet ŞEREN

YAZISIZ!.

GÖBEKTAŞI

ŞİİR GİBİ DEMOKRASİ

Şu cici koalisyonlu demokrasimizin pek çok özellikleri var..

Herkes onu kendi çıkarına göre târif ediyor. Ev sahibinin anlayışı ile kiracı arasında tam bir zıddiyet vardır. Fakir fukaranın demokrasisi arasında koskoca mokrasisi aarsında korkoca dağlar vardır.. Bakanına göre başka, idealistine göre başkadır.

Hülâsa, herkesin kafasında çeşit çeşittir şu demokrasi..

Şiir gibi.. anlamsız şiir gibi...

İŞ ADAMLIĞI

33 Dizel lokomotifinin yolsuzluğu ile ilgili tahkikat sırasında Ulaştırma Bakanı İhsan Dura:

— Bu memlekette namuslu adam iş yapamaz, demiş...

A, iki gözüm efendim... Bunca iş yapan, iş adamlarımıza ne diyeceğiz?..

KRALI DA BİZDEN

Pariste işkembe kraliçesi seçilmiş...

Gaye işkembeden ibaretse, haber verelim: Kralı da, bizde!

BU KAFA VARKEN

Partiler son seçimler için sporcuları aday göstermekten yana bir birlerile yarış halindeler...

Yerden göğe hakları var:

Nasıl olsa bu kafayla bizim bir iş yapacağımız yok...

Bari bacaklarımızın kuvvetini gösterelim. Halka da güzel bir eğlence çıksın, diye düşünmüş olmalılar.

YUVALARI YAPILANLAR

Kiraların serbest bırakılması üzerine ev sahipleri kiraları yüzde sekizyüz oranında arttırmaya başlamışlar...

Oh, oh... Çok iyi ediyorlar...

Bundan sonra kiracıların yuvaları yapıldı demektir.

YAZIK BE...

Gazetelerin yazdığına göre Ankara'da iki sahtekâr yakalanmış..

Vallâhi çok üzüldük... Koskoca başkente sadece ikisi mi?.

M. SAMİM AKAY

BİR HAFTA BÖYLE GEÇTİ...

DAHA NE YAPSIN?

Gazeteler, haberi büyük puntolarla veriyor: Çanakkale Anıtının bir kısmı çatlamış!

Aman efendim, bunda telâş edecek ne var?

Bir kere bu anıt, yıllar yılı ilgisiz kalındıktan sonra, milletin üçer beşer kuruşluk yardımı ile dikilmişti. O gün, bu gün de, hâlâ tamamlanamadı garip.

Ve gönlümüz her zaman ki gibi rahat, Cumhuriyet Bayramını kutlarken, Cumhuriyetimizi yaratan bir zaferin anıtı da bize bakar bakar, «çat» diye çatlar işte!

O DA BİR ŞEY Mİ?

Teksaslı bir kız, atıcılıkta arkadaşlarını pes ettirmiş.

Aman efendim, pes eden üç beş kişinin lâfı mı olur?

Memlekette mahalli seçimlere giren topu topu kaç aday var?

Ama hazretler atıcılıklarıyla daha şimdiden, hamdolsun koskoca bir milleti pes ettirdiler!

BİZ BİZE BENZERİZ

Duymamıştık; meğer bir de uçak fabrikamız varmış. Şimdiye kadar ne iş yaptığını bilmediğimiz fabrika şimdi, sipariş gelmediğinden uçak yerine kuluçka makinesi imaline başlamış.

Ömür adamlarız vesselâm!.

Yolcu gemisi alır, otel yaparız!

Uçak tamir atölyeleri kurar, Devrim arabaları yaparız!

Belediye Reisi seçimine girer, propagandasını «Bekâr insan bırakmıyacağız» şeklinde yaparız.

Yol kenarlarında leke tozu satsak, reklâmını: «Sayın vatandaşlar okus pokus, şu gördüğünüz yumurtayı yüz metre yüksekliğe çıkarıyoruz» diye yaparız.

Daha neler neler yaparız canım!

Biz şimdi elimizde uçak fabrikası kalmadığına mı üzülüyoruz? Değmez. Bizde bu gayret, işletmeciliğimizde bu maharet olduktan sonra evelallah kuluçka makinelerinden de bir uçaklar çıkarırız, bir uçaklar çıkarırız, dünyanın parmağı ağzında kalır!

DOSTLAR ALIŞVERİŞTE GÖRSÜN

Almanlar, Turizm ve Tanıtma Bakanımız Ardıçoğlu'na : «Türkiye'nin en önemli ihraç maddesi, güneş ve denizdir» demiş.

Gördünüz mü ortak pazarın faydalarını?.. İşsiz güsüz somurtmuş otururken bir dostunuz çıkar, piyasanız açılıverir.

Kısacası, işimiz iş canım!

Onlardan ithâl ettiğimiz cebi delik oto - stopçularla, bizim deniz ile güneşi takaz etsek, yine bey gibi geçinir gideriz!

GAYRET ASLANIM!

Alman İrtibat Bürosu Müdürü, gazetelere verdiği demeçte: «1964 yılında memleketinizden kırk bin işçi daha istiyeceğiz.» demiş.

Hemen altında, bizim ilgililerden birinin demeci, «1964 yılında memleketimizde işsiz sayısı, bir milyon olacak!»

Pazar bulmuşuk, durur muyuz? Dayanın dostlar... İmalâtı bizden, stoku tüketmek de sizden!

BULURSANIZ HABER VERİN

Hollanda, iş izni olmadan giden işsizlerimiz için bir çare arıyormuş.

Aman ne güzel... Biz yıllardır işsizlerimize çare aramaktan, diğer işlerimize bakamaz olmuştuk. Şimdi biz dinlenelim, bırakın biraz da onlar arasınlar!

H U Y

Bir kiracı, oturduğu eve sahip çıkmış.

Huyumuzdan mı, suyumuzdan mı nedense, biz böyleyiz işte... Hiç bakmaz, sahipleniriz kardeşim!... Kimimiz kiracı girdiğimiz eve kimimiz de emaneten iliştiğimiz koltuğa!..

ŞEREN

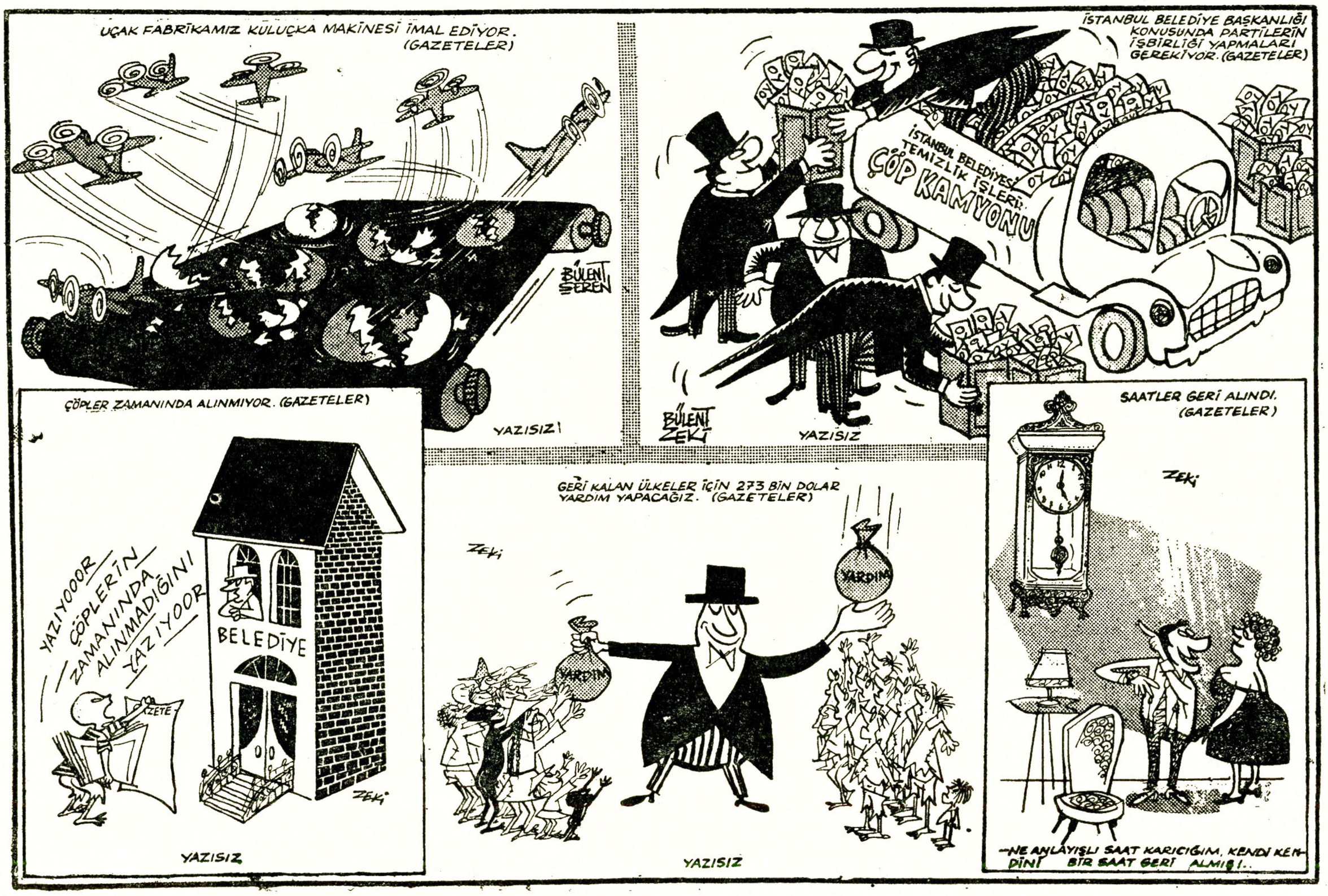

Essah Nikâh

Burhan Esen

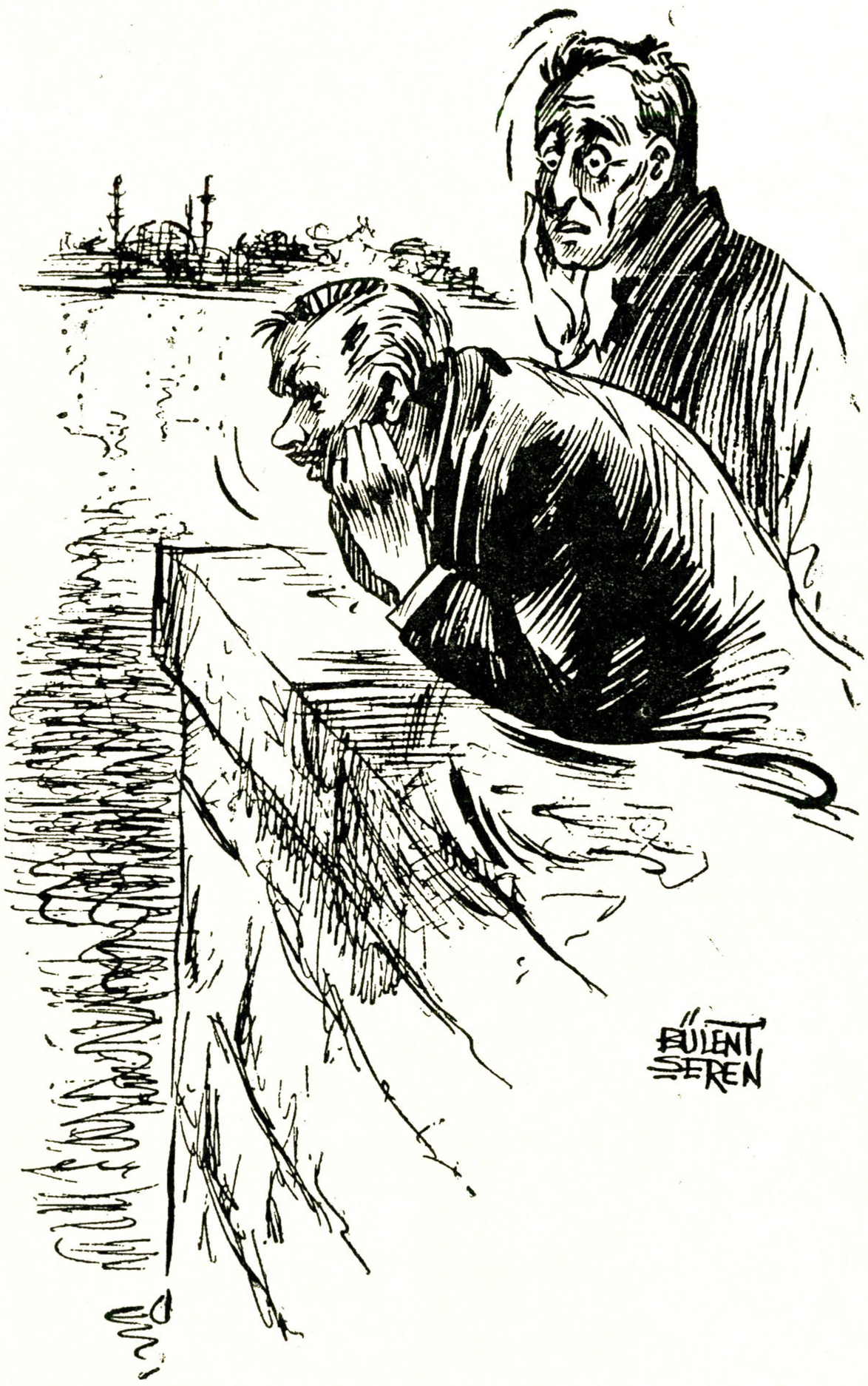

— Aman yarabbi!... «Varolmak veya olmamak» diye mi düşünüyorsun yoksa?

— Hayır... İçişleri Bakanı olmak veya olmamak diye düşünüyorum!

Şu avrat bizim köye geleli, rahatımız kaçtı. El gader sabileri İstambol tangosunun eline teslim edip te, çocuklarımız okuyo diyerekten kendimizi avutuyoruz.

Mikdar, hökümatın en üst gatının makamına mürecaat istidasıynan başvurup ta, hakkımızı aramazsan köy sandığından mayiş olarak aldığın her bi guruş ahrette ateş olup bedenine yapuşur. Müellim diye, melmekette er kişi kalmamış gibi, dans salonlarında pey dahlanmış selbes gızı köyün başına belâ ettiler.

Geçen gün Kırbıyıkların Iramazanı yılan sokmuş. Sokar elbet. Geçen yıl kaldırdığı mehsulâttan hocanın hakkını vermiyenin akibeti böyle olur. Anası oğlana yılan duası ittirmek için bana getirecekmiş. Yolda Müellime önüne geçmiş :

— Hocalık iş deel bu. Hemen telefon ideyim, tohtura gitmek için tomofil göndersinler, dimiş.

Kör olasıca, her zaman yok kulaklığı bozuğudu, yok melencidi diye ses vermeyen şeytan icadının da o gün gonuşacağı dutmuş. Köye Cep getirtmiş, Irmazan içine gattığı gibi şehere indirmiş. Söylerkene yüzüm gızarıyo. Ülen İpram, Ülen Tefik siz dışarı çıkın bakiim, bekarsınız, yanınızda böyle lâflar idilmez. Ne diyordum, Müellim olacak bar yosuması şehere gader teze oğlanı gucağında dutaraktan götürmüş. Yolda ne ettiğini, daha nerelerini duttuğunu Allah bilir.

Oğlanın anasını iyicene sıkıştırdım:

— Zöhre gadın, bana vireceğin fitire parasına el sürdüysen, şırfıntı müellim garısının lâfıynan paraları tohtura töktüysen, cenabı Allah bunu senin yanında gomaz. Gül gibi oğlanı koca arayan yaşı yirmiye varmış gart müellime nasıl emanet ittin. Baygın yatan oğlanın ırzına teerrüz itmediği ne malüm. Dedim.

— Bi guruş bilen masıraf itmedik. Tomofilin ücüretini de, tohturun parasını da gızcağız cebinden ödedi.

Mıkdar bu lâfın üzerine irisinden bir mim ko. Menfaati olmadan kim kime bi guruş harcar? Menciliste bilem: «Müellimlerin içinde gomonistler var» dimemişler miydi, Dün gice bizim iradiyoyu diğneyenler iletti. Irmızanların tarlasında paraşut bulunasıymış. Dimek bizim Müellime geceleri Irmazanla birlikte bu paraşutla urusun teyaresine atlıyo. Köyde olup bitenleri onlara iletiyo.

Şu Müellime hasbası gelmezden önce buraya ne tohtur girerdi, ne de şehere hasta iner di. İngilâp hökümeti böyle istiyo diyerekten köy kayfesine gurduğu kitaplık başımıza belâ oldu. Her ay 4—5 kitap aldırıp rafa koyduruyo. Köylü bunları okuyupta melumat idinecekmiş. Aha mıkdarın yüzü. Mıkdarnan bu kitapları icakta yaka yaka bacalarımız tıkandı. Bu irezil kitaplardan ehlinamusları gurtaralım diye, bacalarımız tutuşacak, evlerimiz yanacak.

Yalan mı mıkdar? Geçen ay 5 kitap göndermiş. Kafamı kesseler bunları, köylüye değil okutmak, tozunu bilen aldırtmam. Köye gelen cenderme, ne de olsa şeher çocuğu. Kitaba baktı: «Böyük Gaterina» Bu en böyük orospudur, dedi. Yaktık!» «Kleopetra..» Bu orospuların en eskisidir, dedi. Ocağa sürdük. «Gutenberg» bunu bilemedim, dedi. Köye gelen heciz memürüne tercüme ittirdik:

— Kuranı kerimi makinede basan gavurdur, dedi. Dumanı odaya yayılır da avulanırız diye, helâ çukuruna attık.

Bir tanesinin adı da... Eğilin gulaklarınıza deyeyim de sabi sübyan duyup yüzü gözü açılmasın: Göte... şaka itmiyom Kitabın ismi böyle. Görün bakın ne azılı belâlarla uğraşmaktan beş vakit namazımızı bilem kazaya bırakıyoruz.

Mikdar, susup duracağına, biraz da sen konuş. Yarın bir gün karılarınız benimki gibi baş kaldırıncaz kölleksiyon hökümatının ortaklarının başları sıkışınca İnönüye koşup ta: «Bizi kurtar» dedikleri bir, ben de size, o zaman «Artık, sizi, ben bile gurtaramam» dirsem gücenmeyin.

Bizim dördüncü avrat dün:

— İlle essah nikâh isterim diye dutturdu. Bu işte Müellimenin barmağı vardır, diye içime bi kurt düştü. Karıyı sıkıştırdım, Müellime dimiş ki:

— Medeniyet nikahından gayrisi essah değildir.

Yarın sizin garılarınız da (Essah nikah» diye ayaklanacaklar. Haydi şeher insanına bi garı yetiyo. Çok bilem geliyo da belkim ummuştur diye komşularına dahi koklatıyorlar. Her köyde böyle Müellimeler çıkıp ta karıları ayağa kaldırırlarsa, melmeketin istihsalatı düşer, Emeriken buğdayı yetmez olur. Millet birbirini açlıktan yimeye başlar. Bize 3—4 avrat bile tarlayı sürmek, mehsulatı çapalamak için yetmezkene, Müellimenin bizi tek garı ile bırakmak gayretini boşa çıkartmak için pilân hazırladım.

Bu işi hel itmek için birimizin fedakerlik itmesi gerekiyo. Benden gayrisi bu işin altından galkamayacak. Köyün selameti bakımından Müellimeyi nikahımın altına almaya garar virdim. Mıkdar bu işte, senin gayretin ilâzım. Ona üsülü deyresinde ağnat.

Burhan ESEN

Eski Bir Fransız karikatürü :

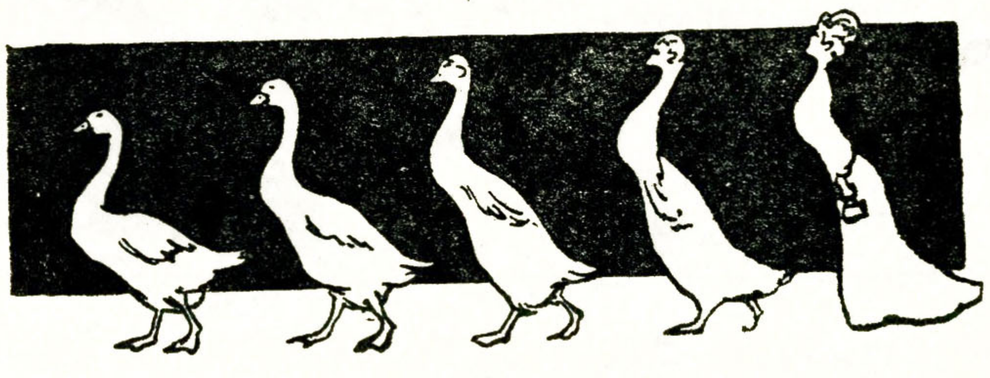

KAZDAN ..... KADINA!

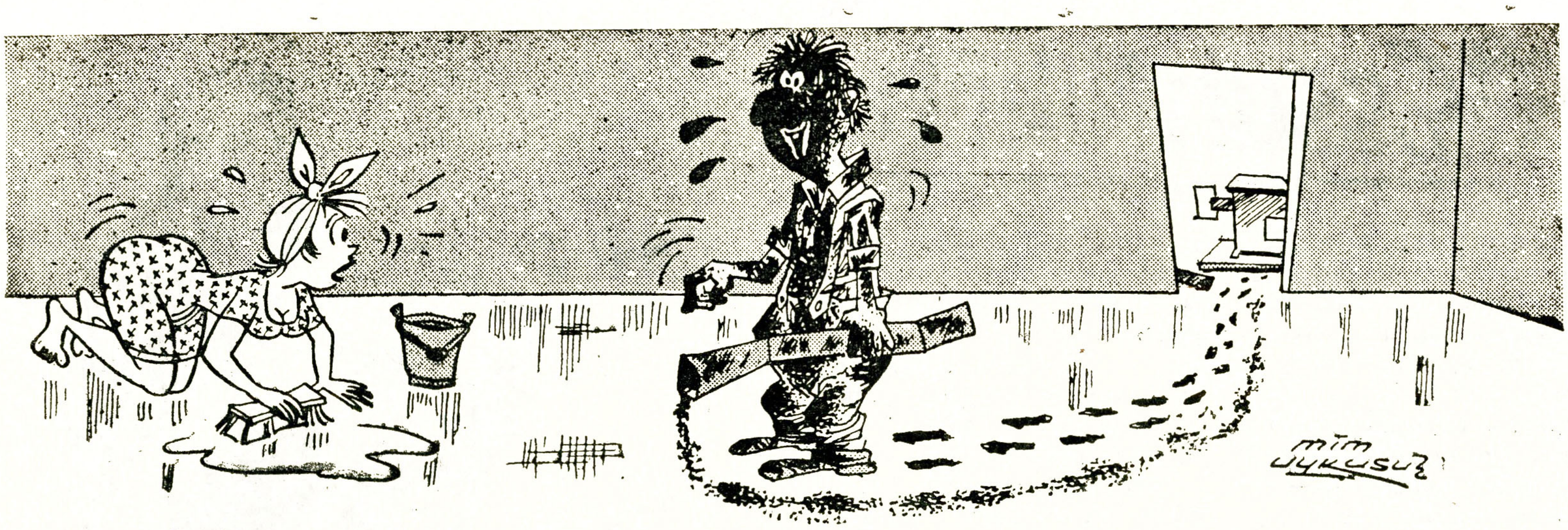

— Ben de boruları temizledim karıcığım!

KÖPRÜYÜ NASIL GEÇTİM?

Saç dökülmesile miyopluğun, kafayı çok çalıştırmaktan ve gözü fazla yormaktan ileri geldiğini söylerler.

Ben ne kafasını çok işletmiş, ne de fazla okuyup yazmış bir adamım. Fakat böyle olduğu halde başımda mostralık bir tek tel saç bulunmadığı gibi, gözlerim de dehşetli miyoptur.

Bu miyopluğun derecesini anlatmak için size başımdan geçen bir olayı nakledeyim.

Bir akşam ortalık kararırken, tünelin Galata tarafından çıkıyordum. Kalabalık arasında, etine dolgun bir kadın gözüme ilişti. Kıvır kıvır kumral saçların altında bir boyun var ki, anlatılır gibi değil. Bu saçlar dan çıkan güzel koku, bana kadar geliyordu.

Birdenbire elektriklenmiş gibi oldum. Kadının yüzünü görebilmek için önümdekileri itip kakarken, bir kargaşalıktır oldu. Birisi kadına çarptı, kadının dirseği benim burnuma, gözlük de gözlerimden bilmediğim bir yere fırlayıp gitti!

O kalabalık arasında birdenbire kararan gözlerimle değil yerde gözlük bulmak, buzağım olup da kaybetsem bulmam imkânsızdı!

O andan itibaren, ben artık bir bakar kördüm!. Kalabalığın arasına karışarak sokağa çıktım. Yaya kaldırımını takip ede ede, köprünün başına kadar selâmetle indim.

Bir kere Adalar iskelesini bulsam, mesele yok. Fakat karşıya geçmek mesele! Arada sel gibi akıp giden bir taşıt dizisi var! Hani gözleri sağlam çevik bir adam bile, yaradana sığınmadan adımını köprüye atamazdı.

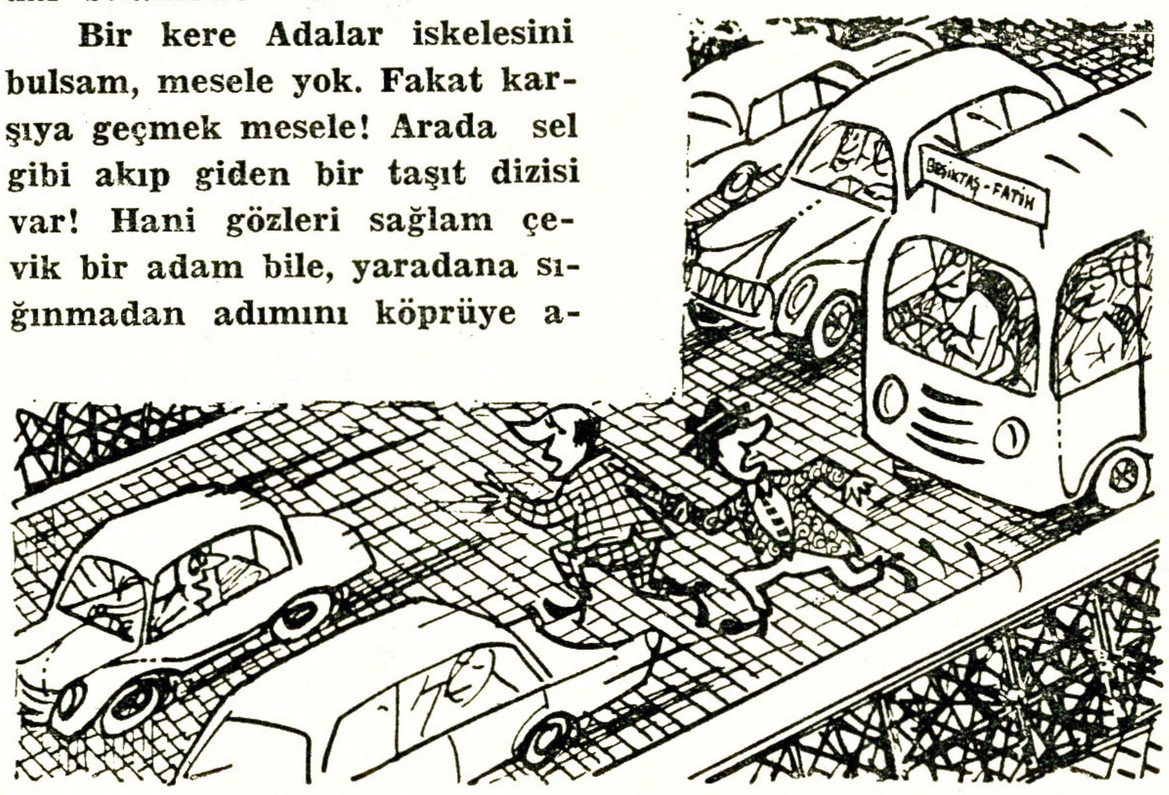

Vakit akşam, ben gözlüksüz... Bütün bunlar yetişmiyor muş gibi üstelik yağmur da başlamaz mı!

Otomobiller, otobüsler klâkson çalıyor, gözlerimin önünde şimşek gibi ışıklar uçuşuyor, öteye beriye karmakarışık adam gölgeleri koşuşuyordu.

Kısacası o geniş cadde, bir mahşer yerini andırıyordu. Buradan kendi kendime geçmeğe kalkarsam iki adım sonra ya bir otomobil, ya da bir otobüs altında kalmam işten bile değildi!

Profesyonel körlerden olsam, «Ey ümmeti Muhammet, gözlerim görmüyor; Allah rızası için biriniz elimden tutup karşıya geçiriverin, nolur!» diye yalvarırdım. Fakat meslekte pek yeni olduğum için, birinin yedeğinde köprüyü geçmek de, gücüme gidiyor.

Önümde bir otomobil dursa, içine atlayacağım. Nasıl olsa ara sokaklarda birkaç dakika dolaştırdıktan sonra, köprünün karşısına bırakırdı beni. Bu da mümkün değil ki... Trafik memuru ortada dikilmiş, fırt fırt düdük öttürüp duruyor.

MİNİK Hikâye

Ben böyle dalmış düşünürken, yanı başımda uzun boylu bir insan karaltısı belirdi. Galiba o da karşıya geçebilmek için caddenin tenhalaşmasını bekliyordu. Artık dayanamadım.

— Kardeşim, dedim, müsaade ederseniz karşıya beraber geçelim.

O sadece :

— Hay hay efendim, dedi ve beni kolumdan tuttu.

Bastığım yeri görmüyordum. Fakat yanımda genç ve dinç bir arkadaş olduğu için, kendimi emniyette hissediyordum. Otomobillerin ayağımızın dibinde fren yapıp bize yol vermeleriyle, sağ salim karşıya geçtik. Kendisine teşekkür etmek için münasip bir kelime arıyordum ki, o daha önce davranıp :

— Size çok teşekkür ederim beyefendi, dedi. Gözsüz yaşamak pek güç. Bir iş kazası sonunda, bir kaç ay önce kaybettim gözlerimi. Tam caddeyi nasıl geçeceğimi düşünürken, hızır gibi imdadıma yetiştiniz.

Çocuk yankesiciler faaliyette (Gazeteler)

— Allahını seven maşallah desin hanımlar, beyler!

— Öyle uslu, nâzik, terbiyeli bir çocuk ki... Reddetmek zorunda kaldım!
— A, a, a... Delinin zoruna bak! O niye kız?...
— Evliliğin tadı çıkmaz anneciğim...

Murtaza

Orhan Kemal'in en Güzel Romanı

— 2 —

— Gösterttirrim sana, dedi. Alacağın olsun. Göstertirrim sana!

Kontrol Nuh nerdense haber almış tam zamanında yetişmişti. Azgın ağayı gene bir kısım işçilerin arasında, kulübe kapısında bağırıp çağırır görünce, sevinçle geldi nelerin geçtiğini sağa sola sordu. Öğrenince, azgının yanına sokuldu :

— Azgın ağam, dedi, Azgın ağam. Nefesini tüketme. O elli olsa ıssıramaz gayri. Değil mi ki Fen müdürü de bizim partiye yazıldı, bırak.

Azgın heyecanla :

— Heç bee, dedi. Melmekete Demirgıratlık geldi, daha da gelecck. Gelsin, İsmet paşa mismet paşa getsinler, anam avradım olsun kafayı yastığa furdum mu, bu dümbüğün inadına sabaha kadar uyuyacağım. Hem de horlıya horlıya!

— Heç merak etme, dedi Nuh. Başkanımızı dinnemedin mi? Biz iktidara geçelim de bakın. Musluklarınızdan yağ bal akacak, epmeği şekeri beleş beleşine yiyecek-

siniz, carayı, hem de en âlâ carayı, paketi beş kuruştan içeceksiniz...

Muzip usta yardımcılarından biri :

— Peki, dedi. Mâdem sayın Fen müdürümüz de bizim partiye yazılmış. Bu Murtaza deyyusunun fabrikamızda hâlâ işi ne?

Bir yanda Nuh, öte yanda Azgın, bu sözleri zihinlerine şöyle bir vurdular, doğruydu. Sahibi, Fen müdürü, ustaları mustaları, işçileri mişçileri Demokrat partiden olan bir fabrikada İsmet paşacı gece kontrolüne ne lüzum vardı?

Dehşetli bir galeyan halinde. her kafadan bir ses başladı :

— Defolup gitsin!

— İsmet paşacı, Halk partili gece kontrolü istemiyoruz!

— Allah belâsını versin onun da partisinin de...

Helâların gece bekçisi barakası önünde başlıyan galeyan, ispirto sirayeti gibi bütün fabrikayı sarıverdi. Murtaza'nın sert disiplininden yıllar yılı bıkıp usanmış, ceza yemekten imanları gevşemiş kadınlı erkekli işçiler, fırsattan faydalanıp, «Herifin» ayağını almak için sırt sırta verivermişlerdi:

— İstemiyoruuz! C.H.P. li, İsmet Paşacı gece kontrolü istemiyoruuuz!...

Murtaza bütün bunları mü kellefler sporkulübünün içerden kilitli odasında dinliyor, hapsedilmiş bir arslan gibi odada öfkeyle dolaşıyor, homurdanıyordu :

— Sordurtturacağım, hepsine sordurtturacağım!

Bir ara pencerenin sıra sıra demirlerine yaklaştı, fabrika içlerinden kopup gelen, makine şakırtılı, fabrika iniltili kalabalık sesleri korkuyla dinledi :

— Murtaza, istifa! Murtaza, istifa!

Edecekti, evet, istifa edecekti ama bu kalabalığın istediğinden, onlardan korktuğundan değil. Bütün bu yaygara kapanıp, gürültü dindikten sonra, kendi isteğiyle.

Uğultu, gürültü halinde yaklaşıyordu.

Pencereden çekildi.

Kapıcı Boşnak Şaban'ın gece arkadaşı Arnavut Kâzım pencereye yaklaştı :

— İstersen kaç! dedi.

Kâzımın oraya girerken görmediğini sanıyordu. Demek görmüştü?

— Ne için kaçacağım? dedi.

— Duymazsın kalabalığı?

— Ne bana kalabalıktan?

— İstemezler seni!

Sinirli sinirli güldü :

— Asıl ben istemem onları. Edeceğim istifa, ama onların sözüyle değil. Bilirim ne zaman edeceğimi...

Kalabalık, fabrikanın geniş iç kapısında görünmüştü:

— Murtaza istifa, Murtaza istifa!

Pamuk tozu, ter içinde bir

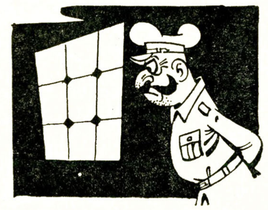

kalabalık bendini yıkan azgın sular gibi lâhzada Fabrika mükellefleri Spor kulübünün bulunduğu meydanlığı doldurup, Murtazanın istifası, hatta başlarından defolup gitmesi için nümayış yaparken, Kontrol Nuh, etek leri zil çala çala telefona koştu. Gün bugün, saat bu saattı. Eğer bugün de işin üstesinden gelip herifi fabrikadan attıramazsa kendinin istifa etmesinden başka çare kalmıyordu.

— Aloo...

Fen müdürü ipek pijaması, kısa sabahlığıyla uykulu uykulu:

— Evet? dedi.

— İşçiler galeyan halinde beğem!

Fen müdürü bir grev ya da herhangi bir sabotaj ihtimaliyle dehşete kapılarak :

— Nee? dedi. Galeyan ha-

linde mi?

— Hem de bildiğin gibi değel beğem!

— Neden? Niçin? Sebep? Emniyete haber verdiniz mi?

Nuh müdürünün endişesini anlıyarak :

— Öylesi değel beğem, dedi. Öylesi olsa evelâllah tozlarını attırırız. Ameliyenin galeyanı, senin Murtaza efen diden ötürü!

— Yaa. Ne yaptı gene?

(Devamı var)

KOLEJLİ KOCA

Giovanni Guareschi'den : Vedat G. Üretürk

— 2 —

Casimir omuzlarını kaldırarak şu karşılığı yapıştırdı :

— İyi ya! bunu, sizi kapı dışarı edince söylersiniz.

Madellis-Food-Wonder - Foulard'giller yüzkarası veli nimetlerinin evine yerleştiler ve pansiyon güzel olduğundan burada, eski kibarlıklarına göre yaşamağa başladılar. Salonları çevredeki en soylu ailelerin buluşma yeri oldu. Her gün «adı belli bay Wonder» diyerek sözünü ettikleri Casimir Wonder'i bol bol tefe çaldılar. Yalnız Charlotte susuyordu.

Casimir zaman zaman şöyle bir boy gösteriyordu; şapkasını çıkarmadan içeri giriyor, kendi düşüncesine göre birşey ortalığı berbat **edince uşaklara çıkışıyor, kavasa buyruklar veriyor, onarımlara bakıyor ve bütün ailede yalnız Charlotte'u görür gibi oluyordu.**

Hikâyemizin başladığı sıra, Charlotte yirmi ikisine basmıştı, demek oluyordu ki soylu Madellis-Wonder-Foulard ailesi işte sekiz yıldır Casimir'in paraları ile geçinip gidiyordu. Bununla birlikte yalnız artık 77 yaşında bulunan atalarına, Haçlılara benzemek için keçi gibi inat eden Sapho Madellis bu yaşayışın dışında idi, ve son sözleri şu olmuştu :

— Adı belli bay Wonder'den pişmanım...

Gaston Food, damadı :

— Hiç pişman olmayın, büyük baba, dedi kendisine. Öcünüzü alacağım: paranızı ben yiyeceğim.

BÖLÜM : I

Bn. Léonidas Foulard dul Madellis kahveyi hazırlasın diye zili daha yeni çalmıştı ki, pinpon başuşak Jésusma rie hepten şaşkın şaşkın içeri girdi ve şöyle dedi:

— Burada!

Bn. Léo, kızları Elisabeth

ile Flaminie ve torunu Robine sararıp soldular. B. Gaston kaşlarını çattı. Genç Edo omuzlarını kaldırdı ve toptan isteksizliği belirten bir hoş «Ya!» kopardı.

Casimir Wonder aşağı yukarı iki yıllık bir ayrılıktan sonra geri geliyordu. Her zamanki gibi başında şapka ve dişler arasına sigara, göründü. Masanın çevresine toplanmış aileye şöyle bir bakıp dedi ki:

— Bunağın başına masada bulunamıyacak kadar ciddî birşey mi geldi yoksa?

Bn. Léo acı ile :

da bulunamıyacak kadar ciddî birşey mi geldi yoksa?

Bn. Léo acı ile :

— B. Sapho Madellis sizlere ömür! diye karşılık verdi.

Casimir :

— Bana bildirebilirdi, diye homurdandı. İznim olmadan evimde Hiçbir şey yapılmamalı diye yüz kere söyledim.

Dul bayan gururlu bir soy şeyler getirelim...

Kardeşini sürükleyerek uğultulu kalabalığa karıştı...

Evet tam çıkacaklardı ki, kırmızı ağır perdeli salon kapısından büfenin bulunduğu bölmeye geçeceklerdi ki, bir çift göz vücudunun her yerini birden âdeta elektrik gibi çarptı.

Hayır, çarpmadı. Sarstı üstelik. Ne kuvvetli gözlerdi onlar. Siyah saçlı, siyah bıyıklı granit yüzlü bir erkeğin, nikelâjlı bir maden gibi parlayan simsiyah bakışları...

Birden bire her yanının titrediğini, göğsünden ılık ılık birşeylerin aktığını hislulukla :

— Bayım! diye konuştu: Madellis'ler yüzyıllardır hep bir başlarına ölmeği bilirler.

Casmir dikkati çektirdi :

— Ne yazık ki bir başlarına yaşamasını beceremiyorlar! Bundan sonra Charlotte'a döndü. Ciddî ciddî :

—Tamam mı? diye sordu. Söz konusu kocayı görebilir miyiz?

Bütün bakışlar buruş buruş olmuş alnını öne eğen Charlotte'a çevrildi. Gaston Food bütün bunların amma setti. Hayır olamazdı bu. Kendisine tesir etmemeliydi böyle lâalettayin bir bakış...

İradesini toplamaya çalıştı. İnadına, gözlerine baktı o

da anlaşılmaz şeyler olduğunu belirterek söze karışmağı yerinde buldu.

Casimir :

— Anlaşılmaz şeyler mi? diye parladı. Ortada anlaşılacak hiçbir şey yok zaten. Son gelişimden hık mık etmeden bir koca seçmesini, öyle ki seçilen işime gelirse bir dahaki gelişimde evlen-

menin yapılabilmesini Charlotte'a söylemiştim. Ama, gördüğüme göre, matmazel Charlotte benim emirlerimi düpedüz kulak arkası ediyor!

Bn. Léo kızını hiç te evlendirme dileğinde olmadığını ileri sürdü; bunun üzerine Casimir dırlanmağa başladı:

— Onu benim, benim evlendirmeğe niyetim var, kimsem olmadığı, o da bütün mallarımın mirascısı olacağı için, hangi hayvan herifi seçeceğini görmek istiyorum! Charlotte'un bütün paralarını lüp edecek olan bir çulsuz la başgöz olmasına asla razı gelmem! O ya benim hoşuma gidenle evlenir ya da bütün mallarımı hastahaneye bağışlarım.

En sonunda Charlotte:

— Amcacığım, dedi, ne de-

meğe bu kadar acele etmek zorunda bulunduğunu bilmiyorum. Henüz gençsiniz, bu kadar çabuk ölmek niyetinde olduğunuzu düşünemiyorum.

Casimir, niyetlerinin neler olduğunu ama meselenin bu olmadığını bildiğini söyledi: bir buyruk vermiş ve bu buyruk yerine getirilme-

(Devamı var)

Dul Bakire

Bir Genç Kızın Hayatı : Bül-Hi-Şer

— 2 —

Seyrettikleri filim uzun, fakat o yaştaki kızların bilhassa seyrine yıllarca doyamıyacakları bir mükemmellikteydi: Rüzgâr Gibi Geçti... Oynayanlar : Vivian

Lighyt, Clark Gable. Nasıl da uçarı güzellikte, aşkın alev meyvası haline gelmiş iki insan, ideal bir erkekle dişiydi bu tipler?..

O yaşta ve o durumda bir genç kız için bu filmi doya doya seyrettikten sonra, hele «Pembe Yıllar»ı da okumuş bir pembe bakış ve pembe ruh taşıdıktan sonra, aşk'ı su arar gibi aramamak kaabil miydi? Ve aşk değil miydi her mes'ut insanın saadetine turp sıkan?..

İşte, çetin, fakat saadetli hayatın tadı tuzu tam o Nisan gecesinden başladı bozulmaya...

Kardeşi Neriman filmin orta yerinde başlamıştı mızıklanmaya: «Abla, ben susadım...» diye...

Biraz sonra küçük Fikret te bu arzuya katılmıştı!

— Abla, gazoz istiyorum.

Filmin heyecanı arasında, yetim kardeşlerine sıkıntısını da belli etmemeye çalışarak:

— Peki peki, demişti, ışıklar yansın da alırım...

— Gazoz di mi abla?

— Evet, gazoz!

Işıklar yanınca, uğultulu bir kalabalık, sinemanın

dış salonuna doğru akmaya başladı...

Nurhayat, Fikret'i elinden tutarak:

— Haydi gel, dedi, büfede ne istersen içireyim. Annemle Nerimana da bir-

da erkeğin... O büyülü bakışları, kendi bayıltıcı gözleriyle itmek kararındaydı. Hayret! Karşısındaki bakış değil, iki çelikten teldi sanki. Yine heryerine değiyor, eğilip, bükülmeden ötesine berisine saplanıyordu. «Hayır olamaz, olamaz, diye mırıldandı içinden, bir bakış bana bu kadar işleyemez...»

Bukleli sarı saçlarını silkeleyerek büfeye doğru yürüdü. Fikreti âdeta sürüklüyordu. Evet evet, bu yürüyüş değil, şuursuz bir kaçıştı. Nitekim kaçtığını birazdan kendisi de farketti.

Elleri titreyerek aldığı gazozu kardeşine uzattı.

— Haydi, al iç! Çabuk ol...

Sesi sert ve haşindi. Küçük Fikret nihayet dayanamadı:

— Ne oluyorsun be abla, acelen ne? Dayak mı atacaksın, gazoz mu içirecek-sin?

Küçüğün bu sert sualiyle biraz aklı başına gelmişti nihayet..

(Devamı var)

bir zamanlar maziye bakış

KADI'NIN İŞİ

Osmanlı tarihi boyunca devletin adalet makanizmasını elinde tutan kadıların durumu üzerinde bir görüşme yapılıyordu. Devrin maruflarından Mevlâna Hızır bey de konuşulanları dinliyordu.

Bir ara :

«— Dâva görülürken taraflardan birisi ekâbirden (büyüklerden) olursa, kadının hüküm vermekte durumu güçleşir!» denildi.

O zamana kadar söze karışmayan Mevlâna Hızır bey, gevrek bir kahkaha attı:

«— Ben bunda hiçbir güçlük görmüyorum, dedi, hükmü ekâbirden olanın lehinde verirsin, olur biter...»

Sonra kendisini hayretle dinleyenleri bir bir süzerek, devam etti:

«— Asıl güçlük, her iki tarafın ekâbirden olmasıdır... Kadının işi o vakit sarpa sarar!»

ne kadar sendik!

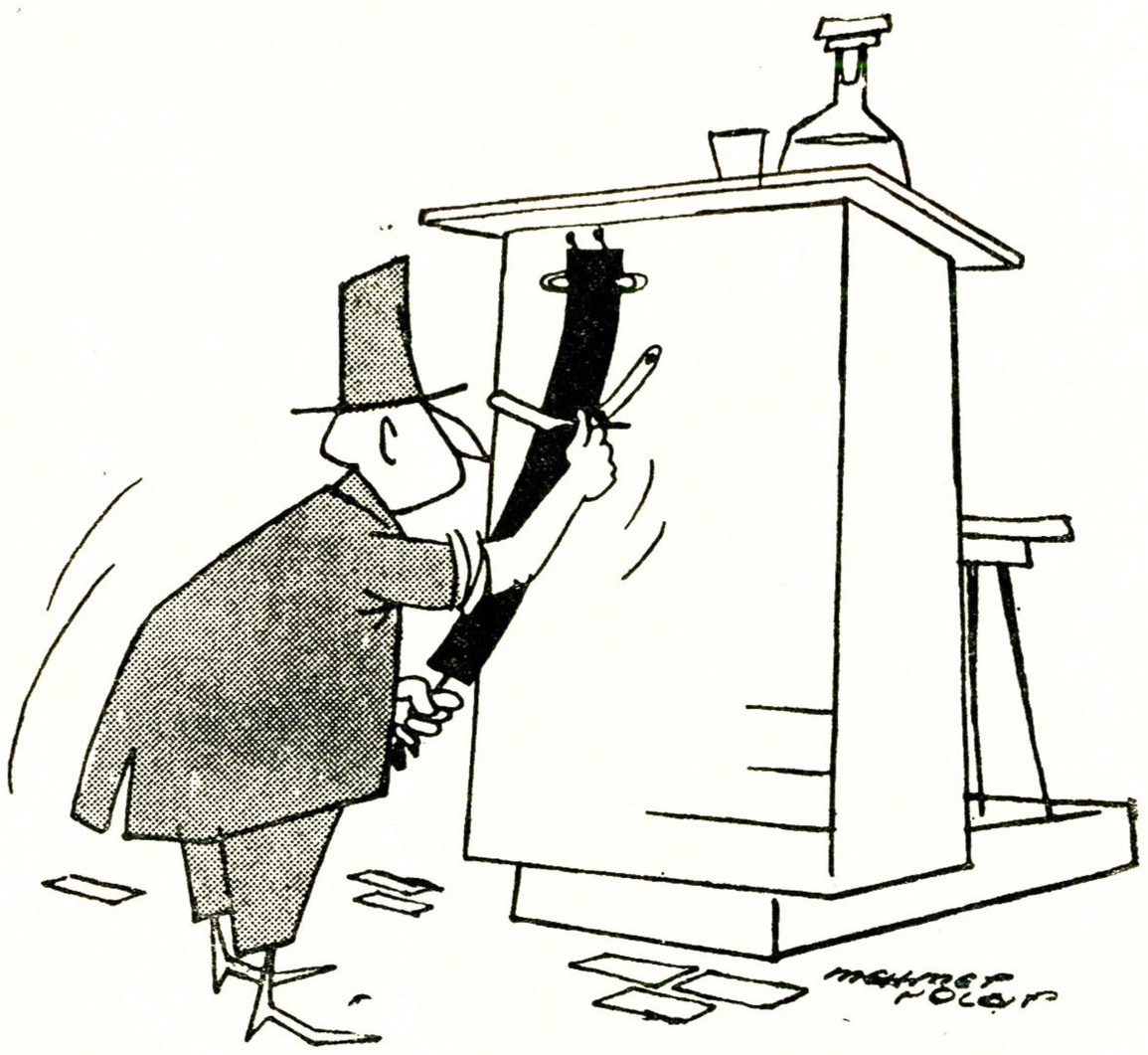

Seçim propagandaları başladı!

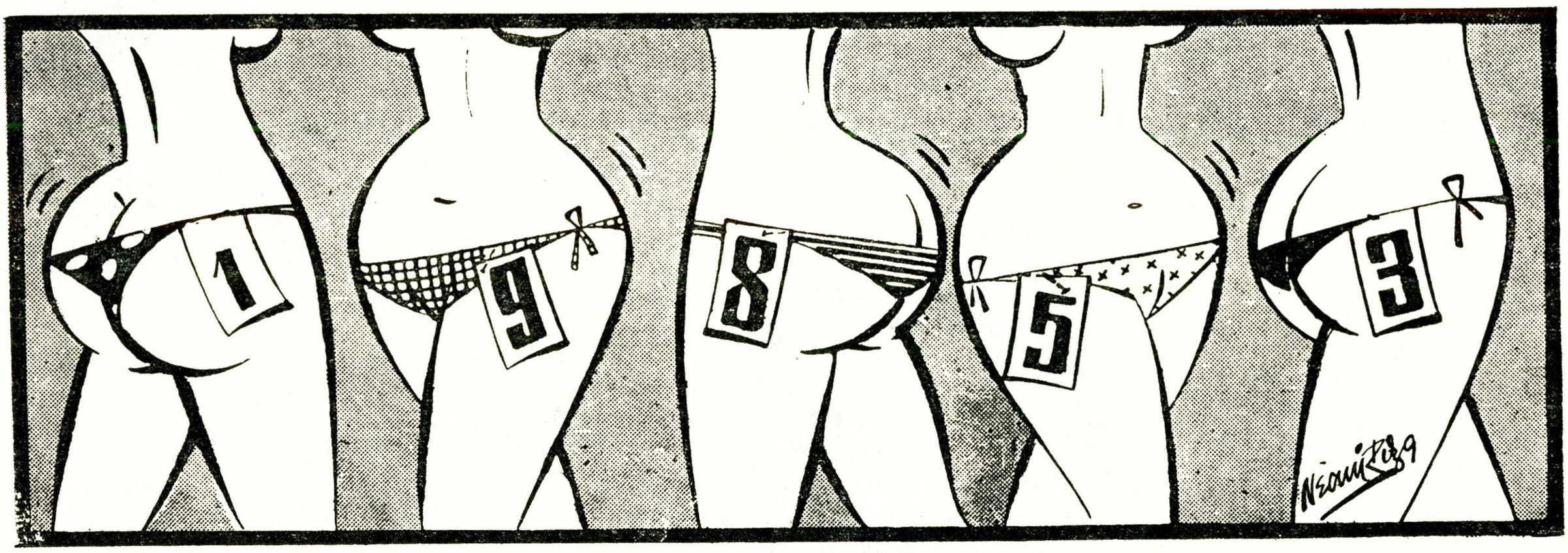

Mahallî Seçim!

TREN GELİR... HOŞ GELİR !

(Haydin, hep beraber türküsünü okuyalım)

Tren Gelir Hoş Gelir
Hey hey yolcu bey.
Huy edinmiş geç gelir
Vazgeç bin otobüse!

Komisyon rapor vermiş
Hey hey Meclise.
Hükûmet maça gitmiş
Gelemez sıkı işe!

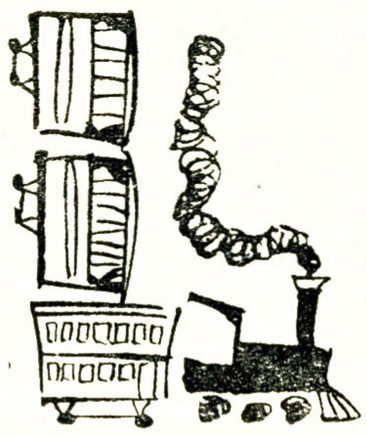

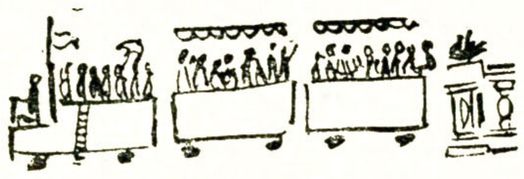

Hep tren rötar yapmaz
Hey hey ne güzel.
Dâvâsı rötar yapmış
Şansımıza bu sefer!

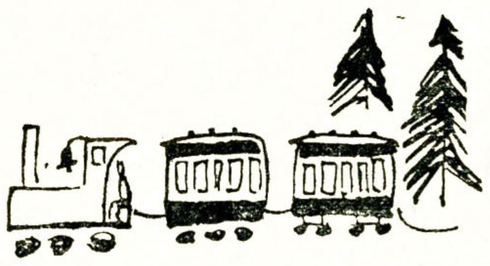

Güreş tekme boks derken
Hep hey mebus bey.
Meclis, stada döndü
Stad döndü Meclise!

HORTUM VER

Yeni hizmetçiye, her akşam evin hanımına bir bardak süt götürmesi tenbih edilmişti. Birinci akşam hizmetçi, bardağı iki eliyle tutarak odadan içeri girdi. Hanım çok kızmıştı.

— Bana bak, Jane, dedi, bunu bir daha yaptığını görmiyeyim. Sütü daima bir tepsiye koyarak getirmelisin.

Ertesi akşam hizmetçi üzüntülü bir yüzle kapıda belirdi. Elinde de, içi süt dolu bir tepsi tutuyordu. Sordu :

— Affedersiniz madam, yalayarak mı içeceksiniz, yoksa bir kaşık getireyim mi?

Deliye benzeyen deli akıllıdır, akıllıya benzeyen deli delidir.
Bulainte Sage — Chéraine

ÖTEKİ KİM

Müdür, hastaneyi ziyarete gelen meslektaşlarına önce koğuşları gezdirir, sonra hep birlikte bahçeye çıkarlar. Bahçede kibar tavırlı, üzgün görünüşlü, kollarında küçük bir taş bebek taşıyan genç bir hastaya rastlarlar. Müdür, meslektaşlarına :

— İşte, der, en sessiz hastalarımdan biri... Bu zavallı genç, sevdiği kızla evlenmek istemiş, reddedilmiş, sonunda delirmiş zavallı.

Bu sırada bahçenin tâ öteki başından müthiş bir deli patırtısı kopar. Gardiyanlar hastayı zapdetmiye çalışırken, ziyaretçiler sorar:

— Peki, bu kim?

Müdür cevap verir :

—Buna gelince... Bu da öbürünün alamadığı dilberle evlenen zavallıdır!

AMAN ÇABUK OLALIM

Paris'te bir deli tımarhaneden kaçmıştı. Bir taksiye bindi ve şoföre zafer anıtının çevresinde elli kere dönmesini söyledi.

Turistlerin bir sürü saçmalıklarına alışık olan şoför, müşterisini anıtın çevresinde döndürmeye başladı. Otuzuncu tura gelinmişti ki deli, şoförün omuzuna dokunarak :

— Aman, dedi, nolur biraz çabuk olalım. Yapılacak daha

— Aman, dedi, nolur biraz çabuk olalım. Yapılacak daha bir sürü işim var birader!

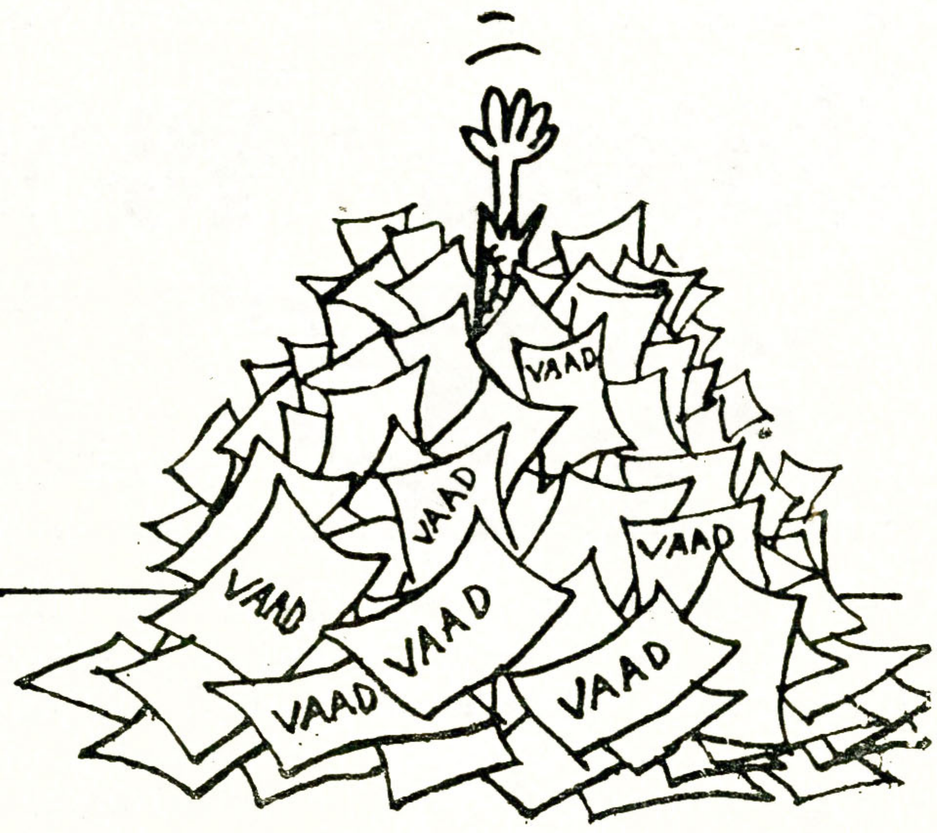

— Yaşasın!.. Yine kazandık!

Mektubunuzu Aldım...

BİR GİZLİ DERDİNİZ Mİ VAR?
Susunuz! Kimseye söylemeyiniz...

GÖNÜL SIRDAŞ'A açınız!
O size bu sütunlarda «Mektubunuzu aldım.» diye cevap verecektir.

DENEME

Adamın biri, kendini ölmüş zannederek sayıklar. Bir ruh doktoruna götürürler. Doktor, adamı büyük bir aynanın karşısına oturtur ve üç saat süre ile kendisine şu sözleri tekrarlatır:

— Ölüler kan akıtmaz!

Sonra ufacık bir toplu iğne ile, hastanın parmağından bir damlacık kan alır. Bunu, sevinçle hastaya göstererek sorar;

— Bu deneme neyi isbat ediyor?

— Ölülerden kan aktığını, doktor!

SEBEP AYNI

İki arkadaş sokakta karşılaştılar. Birincisi sordu :

— Hayrola... Koşa koşa nereye böyle?

— Eve... Bugün hizmet-

çi gitti, karım yapayalnız. Yetişemezsem kıyamet kopar. Ya sen?..

— Sebep aynı. Karım annesine gitti, hizmetçi evde yapayalnız.

— AHIRKAPILI NALBANT FUAT USTAYA GÖRE —

İKTİSADÎ HAVA DURUMU

Bir çivi yüzünden bir nal kaybolur. Bir nal yüzünden, bir at kaybolur. Bir at yüzünden, bir harp kaybolur. Bir harp yüzünden, bir memleket kaybolur.

Eğer bütün bunları kaybetmek istemiyorsanız nallarınızı bana çiviletiniz!

AHIRKAPILI NALBANT FUAT USTA

Şaşkınlık!

Dünyanın Neşesi

MÜFETTİŞ

Küçük bir memurdu. Terfi etmesi, görevindeki başarısına bağlı kalsaydı ömrünün sonuna kadar bek lerdi. Fakat nüfuzlu bir akrabasının sayesinde, birdenbire müfettiş oldu.

Günün birinde yeni müfettiş, eskiden memur olduğu daireyi dolaşıyordu. Dairenin müdürü, eski memurunu kapıdan karşıladı, hürmetle odaları dolaştırmağa bağladı.

Müfettiş sordu :

— Arkadaşlarınızdan memnun musunuz?

— Evet, memnunum.

— Tembellik, devamsızlık etmiyorlar ya?

— Etmiyorlar.

— İçlerinde kaçamak yapan, dalga geçen hiç yokmu?

— Eh, ara sıra böyleleri de çıkıyor.

— Peki, nasıl bir ceza veriyorsunuz?

Müdür dayanamadı :

— Böylelerini müfettiş yapıp, kurtuluyoruz efendim!

★

PULLAR

İskoçyalı iş seyahati için Amerika'ya giderken genç karısına hergün mektup yazacağına dair söz verdi. Mac İntosh sözünde durdu, durdu ama yolladığı pulsuz mektuplar karısını endişelendirdi, eve döner dönmez Mac İntosh'u bir ruh doktoruna götürdü:

— Kocam bana Amerika'dan on tane mektup yazdı doktor bey dedi, ama her seferinde pul yapıştırmağı unutmuş...

— Fazla yorgunluktan olacak, dedi doktor, ağzınızı açıp a...a...a deyin!

İskoç üzerine 10 tane pul yapışmış dilini çıkardı...

AÇIK PENCERE.....

Soğuk bir kış gününde açık pencere önünde oturan memura müdür:

— Bu soğuk havada açık pencerenin önünde müthiş bir nezle olacaksınız! dedi.

— Merak etmeyin, hastalanmam müdür bey dedi memur, açık pencereli odada uyumağa alışkınım!...

KİM ÇIKACAK

Biri İngiliz, biri İrlanda'lı, biri İskoçya'lı üç avcı bir otel odasında toplanmışlardı. Odada dayanılmaz kokular yayan bir de yaralı kuş vardı. Avcılar bahse giriştiler: Bu kuşun yanında en fazla oturabilen bahsi kazanacak, ortaya konan paraları alacaktı.

Biraz sonra kapı açıldı, İngiliz deli gibi dışarı fırladı. Aradan bir süre daha geçti kapı tekrar açıldı, bu sefer de İrlanda'lı yarı ölü bir halde kendini dışarı attı.

İskoçyalı bahsi kazanmıştı. Fakat aradan saatler geçtiği halde hâlâ odadan çıkmıyordu.

Gece yarısına doğru nihayet oda kapısı yavaşça aralandı ve... yaralı kuş kendini dışarı attı.

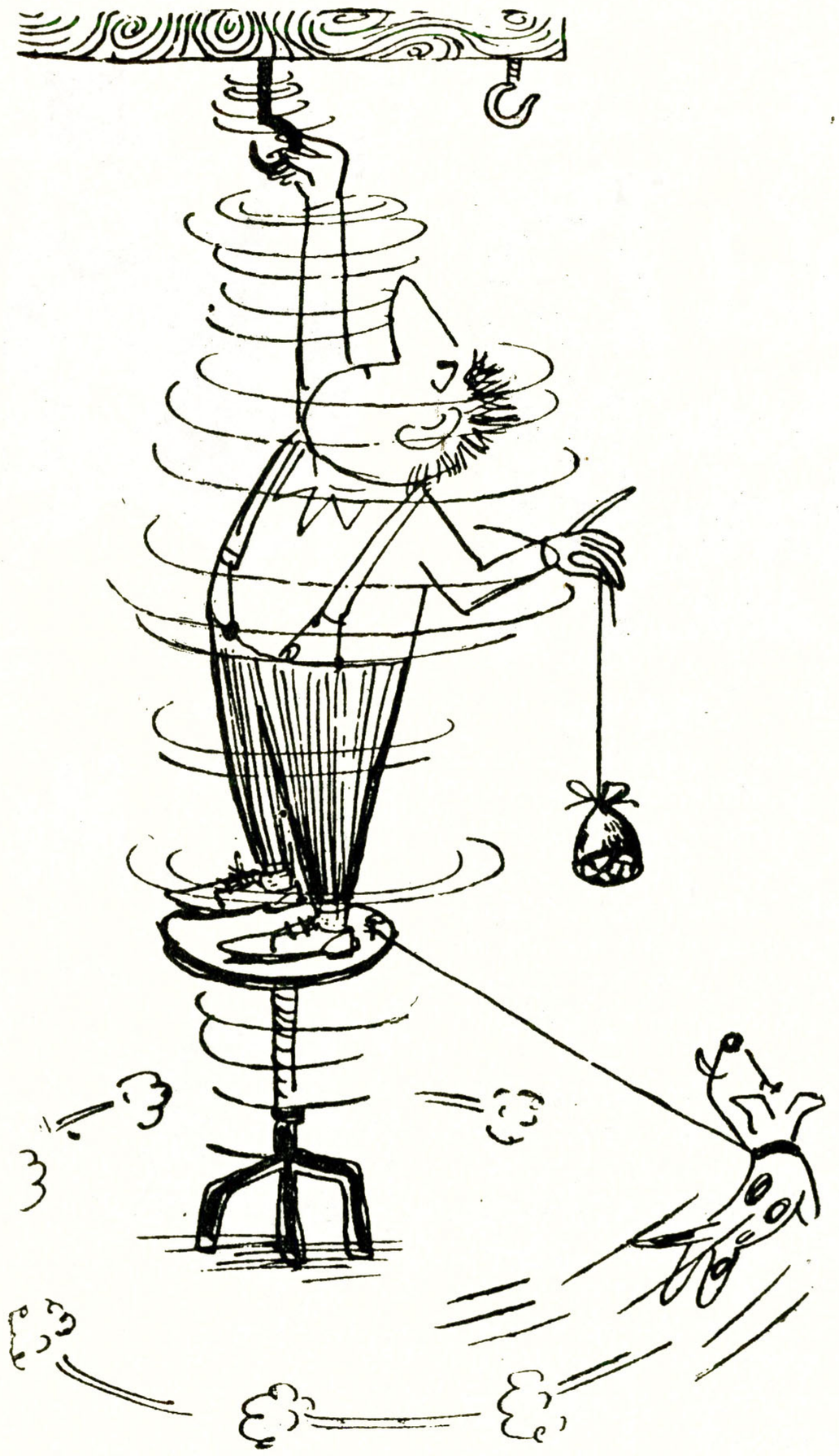

«Burgu takmanın da bir usulü vardır!»

——ooOoo——

Küçücük Hikâye

ALMANYA'DA

1945 yıllarıydı... Uzun süren harp Avrupa'yı yıpratmış, Fransa bir yandan kemerleri sıkarken, öte yandan Almanyayı işgâl ediyordu!

Üç arslan ormanda karşılaştılar... Üçünün de zayıflıktan kemikleri sayılıyordu. İçlerinden biri :

— Günlerdir ağzıma bir lokma et koymadım, dedi, bu gidişle açlıktan gebereceğim galiba...

İkinci arslan :

— Ortalıkta kedi, köpek te kalmadı dedi, aklınıza birşey gelmiyor mu?

— Geçenlerde konuşuyorlardı duydum, dedi üçüncü arslan, Almanya'da yiyecek pek bolmuş... Oraya gitsek fena olmıyacak!

Diğer iki arslan bu fikri çok cazip buldular ve Almanyaya gittiler...

Aradan 6 ay geçti, ormanda tekrar buluştular. Arslanlardan ikisi eskisinden beter olmuşlardı... Üçüncü arslan ise hayatından memnun görünüyordu, şişmanlamış, kuvveti yerine gelmişti. Sıska olanlara :

— Siz Almanyaya gitmediniz mi yoksa? dedi.

Ötekiler bir ağızdan:

— Gittik ama... dediler...

Sonra bir tanesi anlattı:

— Ben Ruslar'ın işgal bölgesine gittim. Askerler, bütün gün havyar yiyip, votka içiyorlardı, ben balıktan nefret ettiğim için ağzıma bir lokma bile koymadım!.

Öteki atıldı:

— Ben de İngiliz ve Amerikan işgal gölgesini dolaştım, askerler hep konserve yiyiyorlardı, kutuları açamadığım için aç kaldım! Peki sen Almanya'nın neresine gittin de bu kadar şişmanladın?

— Ben Fransız işgâl bölgesindeydim. Hergün bir yüzbaşı yiyordum... O kadar çoktu ki hiç kimse farkına varmıyordu...

——ooOoo——

Çapkın Karacaoğlan

— II —

Şurda bir yavruya meyil aldırdım
Alıp oynamalı sel kenarında
Giyinmiş kuşanmış türlü libası
İnce kemer bağlı bel kenarında

Yüzüne vurduğum sırmalı peçe
O yâra ettiğim emekler hiçe
Belki güzellerin kervanı geçe
Baccıyım beklerim yol kenarında

Sırma sandım kirpiğini kaşını
Delik deşik ettim sinem başını
Uzadır boynunu arar eşini
Bir tek suna gördüm göl kenarında

Karac-Oğlan der ki salınıp gezme
Gören aşıkların bağrını ezme
Bal dudak üstünde altun hırızma
İnciden diş gördüm dil kenarında

DÜNYANIN İLK YAZISIZ RESİMLİ ROMANI (Zeki Beyner)

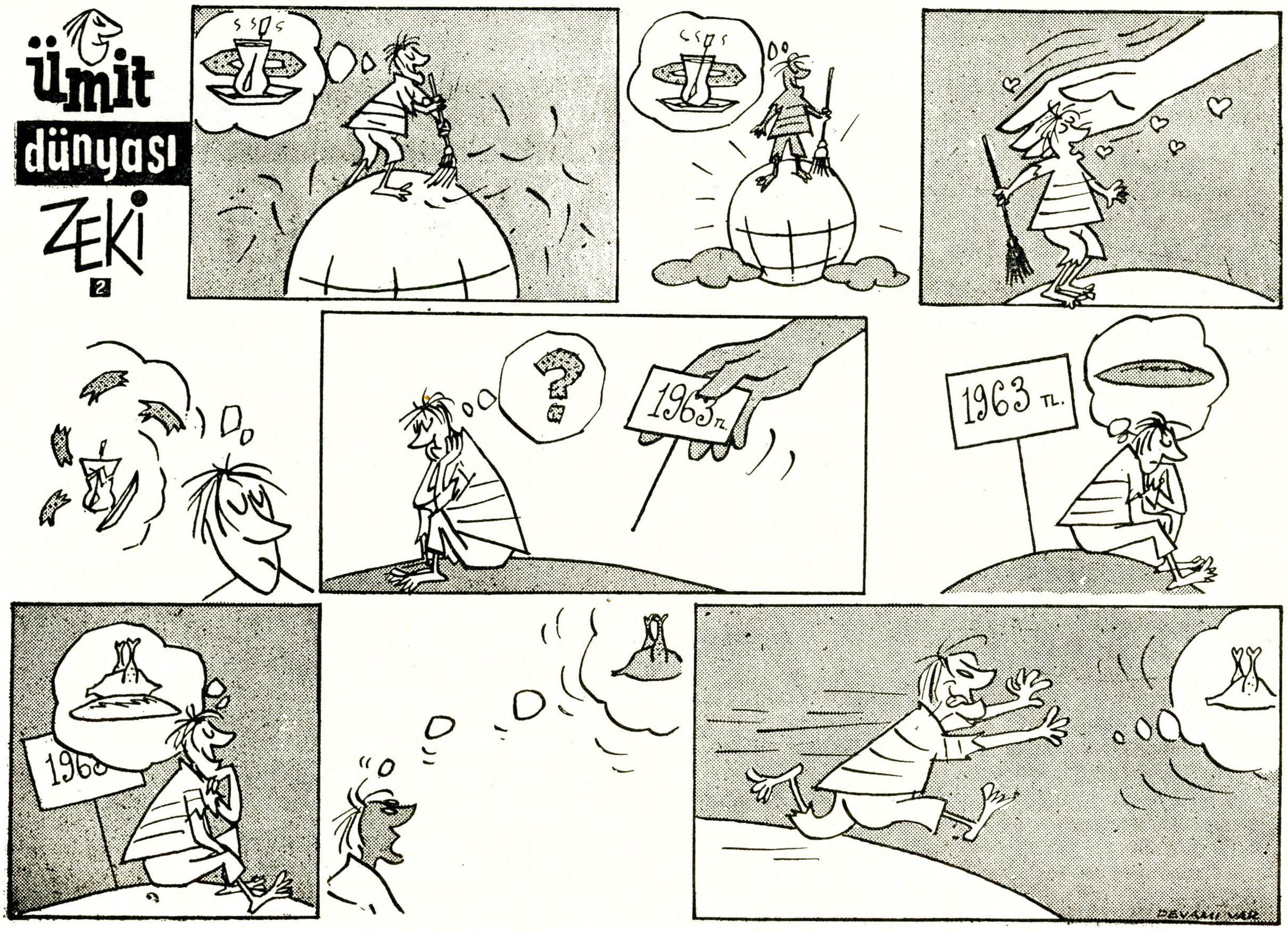

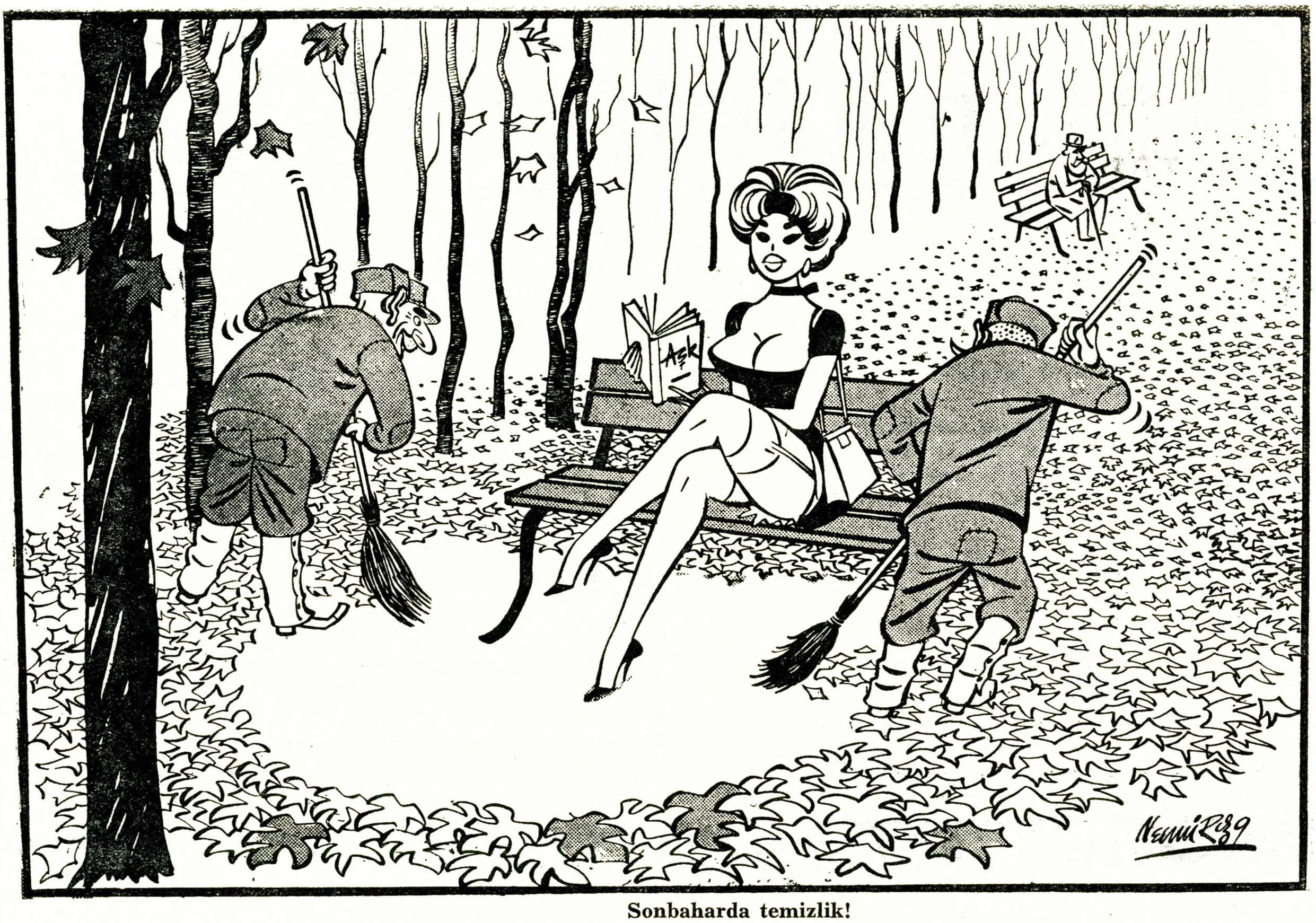

Sonbaharda temizlik!

«AMCABEY» sizler için her yıl devam etmek üzere «CEMAL NADİR ARMAĞANI» yarışması açmış bulunmaktadır.

«CEMAL NADİR ARMAĞANI» yarışması her yıl mizahın başka bir dalı üzerinde olacaktır: Karikatür, hikâye, Roman, şiir, fıkra, v.s..

Bu yılki yarışma karikatür dalı üzerinedir.

Yarışma, 1 Eylül 1964 tarihine kadar sürecek, netice 1964 yılı Ekim ayının ilk haftasında çıkacak sayımızda ilân edilecektir.

●

KARİKATÜR YARIŞMASINA KATILMANIN ŞARTLARI :

1 — Yarışmaya katılanların hiçbir dergi veya gazetede eseri ücretle yayınlanmamış amatör sanatçılardan olması,

2 — Eserlerinin :
a) 15 cm. en, 10 cam. yükseklik,
b) 10 cam. en, 15 cm. yükseklik,
c) 30 cm. en, 12 cm. yükseklik,
d) 7 cm. en, 37 cm. yükseklik,
ölçülerinden birini veya birkaçına uygun olarak, beyaz kâğıt üzerine siyah çini mürekkeple çizilmesi,

3 — Eserlerini en geç 1 Eylül 1964 günü gazetemiz adresine postalamış olmaları,

4 — Rümuz kullanmayarak gerçek isim ve açık adreslerini yazmaları,

Gereklidir.

(Yarışmaya en fazla üç eserle katılınabilir)

Cemal Nadir ARMAĞANI

ESERLERİN DERECELENDİRİLMESİ VE ARMAĞANLAR :

1 — Gönderilen eserlerin ilk elemesi gazetemiz sanatçıları tarafından yapılarak yayınlanmaya değer görülenler hemen yayınlanacak ve sahibine net olarak elli lira teklif hakkı ödenecektir.

2 — Bu ilk elemeyi kazanmış olan eserler yarışma müddetinin sonunda, memleketimiz gazete ve dergilerinde çalışan bütün profesyonel karikatüristlerin tabii üyesi bulundukları jüri tarafından ikinci defa elenerek derecelere ayrılacaktır.

3 — Bu derecelendirme sonunda :

BİRİNCİYE : 1000 TL.
İKİNCİYE 500 TL.
ÜÇÜNCÜYE : 250 TL.

Ayrıca mansiyona değer görülen iki esere de 125 er TL. armağan verilecektir.

KONU SERBESTTİR.
HEPİNİZE BAŞARILAR DİLERİZ.

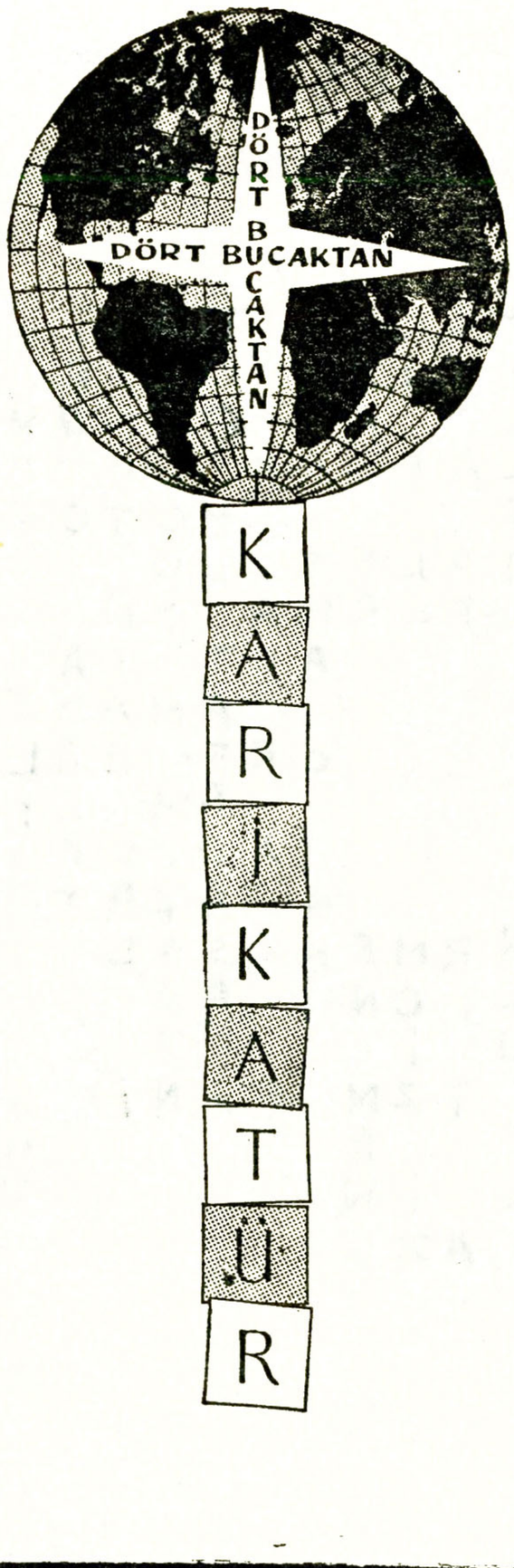
DÖRT BUCAKTAN
DÖRT BUCAKTAN
KARİKATÜR

-BUYMUŞ DEMEK! BANA BİR SÜRPRİZ HAZIRLADIĞINI SÖYLER DURURDU...

-KOPYA KÂĞIDI KULLANMAKTAN BÖYLECE KURTULDUM MONŞER!

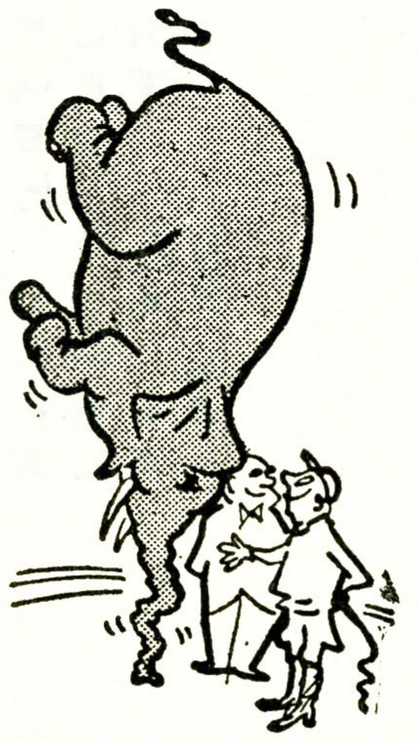
-BU BİRŞEY DEĞİL... DAHA NE MARİFETLERİ VAR!

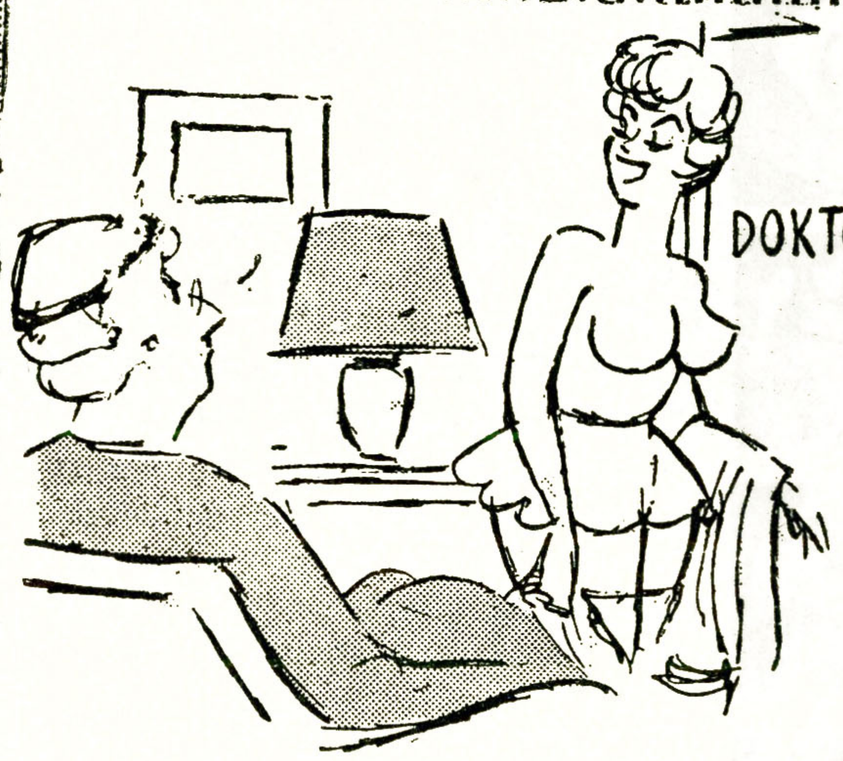
DOKTOR
-SIRANIN HANGİMİZDE OLDUĞUNU, DOKTOR KENDİ SÖYLESİN BAKALIM!

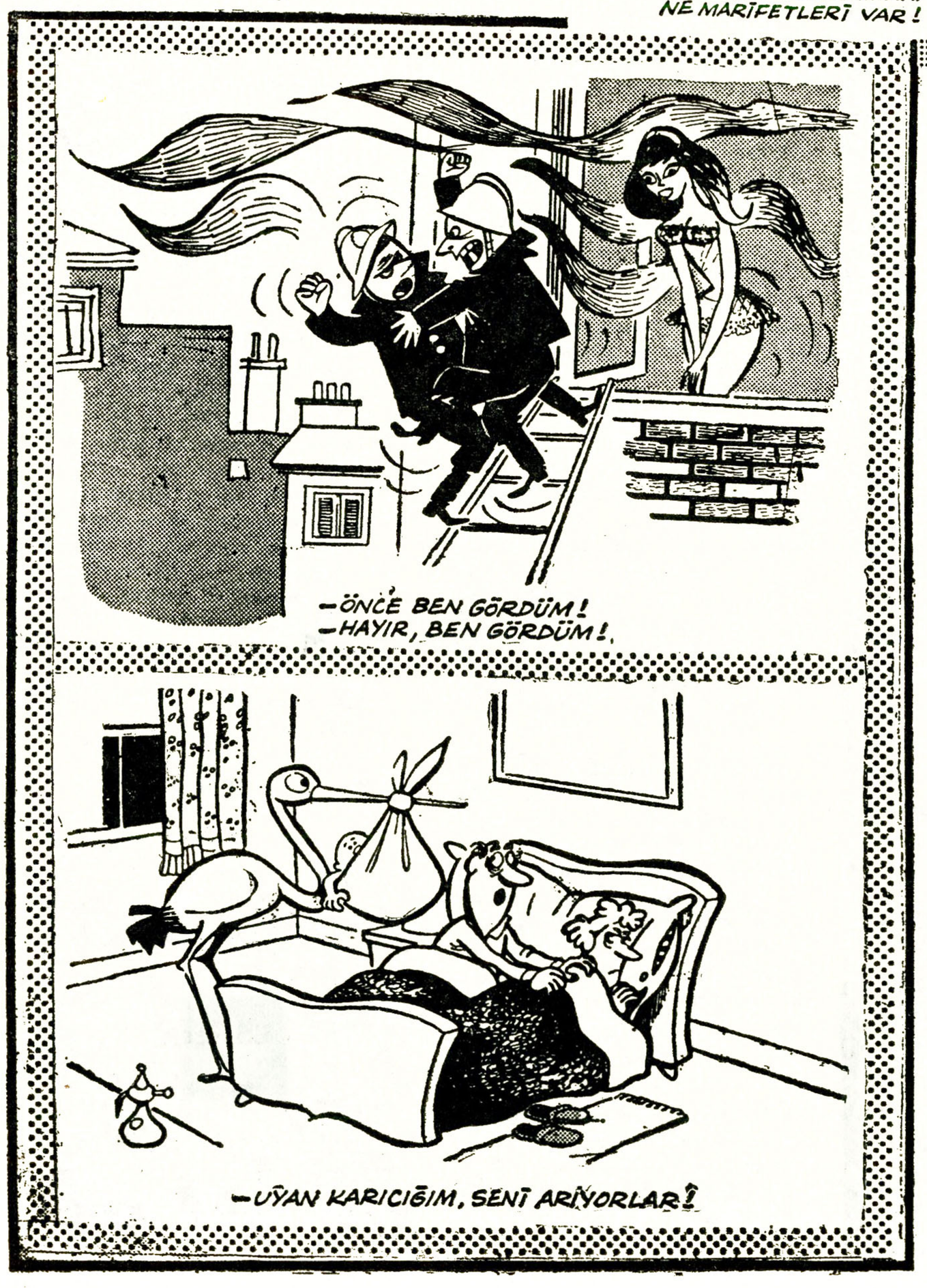
-ÖNCE BEN GÖRDÜM!
-HAYIR, BEN GÖRDÜM!.
-UYAN KARICIĞIM, SENİ ARIYORLAR!

-BABAN BU SEFER NASIL KAPI DIŞARI EDECEKMİŞ, GÖRELİM!..

Eğlencelik Eğlencelik Eğlencelik Eğlencelik

FALINIZ

Koç burcu : Toto sonuçları için pazarı bekliyorsunuz. Zengin olmak için piyangoyu bekliyorsunuz. Borçlarınız için ay sonunu bekliyorsunuz. Ya maazallah bir troleybüste olup, ineceğiniz durağı bekleseydiniz?.

Boğa Burcu : Bu sözü unutmayın: Bütün yollar köprüye çıkar ve Karaköy'de trafik tıkanı. İşlerinizi buna göre plânlamanız, çabuk gitmek hevesine kapılıp bir taşıta atlamamamanız menfaatiniz icabıdır.

İkizler Burcu : Neş'elisiniz. Gülüyorsunuz. Kuzum noldu size birden? Belediye Başkan adaylarının konuşmalarını mı dinlediniz? Geri kalmış ülkelere yapacağımız yardımı mı duydunuz? Söyleyin, biz de gülelim birader!

Yengeç Burcu : Boş durmayın, çalışın. İşleyen demir pas tutmaz demişler. Pas tutmamak için çalışın. Öyle çalışın, öyle çalışın ki... İş nerede mi? Çalışın efendim, onu da bulursunuz.

Aslan Burcu : Yıldızınız, yağmurlu havalardaki şehir cereyanı gibi bir yanıp, bir sönüyor. Sıhhatiniz, telefonlarımıza dönmüş, Sözleşmelerinizde, Üniversitenin saatleri kadar dakiksiniz. İstanbul'a dönmüşsünüz kardeşim.

Başak Burcu : Açık şanslısınız. Şansınızın bu açıklığı, bütçenize de tesir etmiş. Dahası var: Evinizden birinin kısmeti açılacak, derken başınıza yeni masraflar açılacak, bunca açıklığa rağmen üşümeyip terliyeceksiniz.

Terazi Burcu : Birden durgunlaştınız. Bize mi kırıldınız? Daha ağzımızı bile açmadık vallahi. Peki, niye sus pus oldunuz öyleyse? Çatlatmayın insanı, birşeyler deyin be!... Yoo, bak konuşun dedikse ağzınızı bozmayın, karışmam!

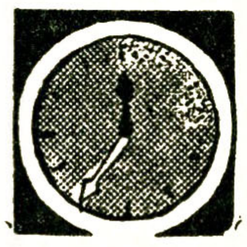

Akrep Burcu : Açık elli, tatlı dilli, temiz yüreklisiniz. Yüzceğiniz gülecek, sözünüz dinlenecek; maaşınıza zam gelecek. Bakkalınız batacak, kasap dükkânını satacak, borçlarınız kaynayacak. At biyirmi beşcik daha..

Yay Burcu : Her yıl bu mevsimde hava yağışlı geçer. Şunun şurasında ne kadar kışımız kaldı? Kasımdan, Mayısa kadar... Zaten yıldızınız da yavaş yavaş sıcak ülkelere doğru yol tutmuş. Ne halt edeceğimizi biz düşünelim.

Oğlak Burcu : Ikına sıkına burcunuza kadar geldik işte. Hemen birkaç kelimeyle, sizin de işinizi görüverelim. Efendim, bu hafta şans kader kısmet işlerine çok önem verin. Uğurlu taşınız elmas, (bulursanız), uğurlu madeniniz uranyumdur.

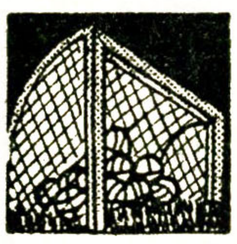

Kova Burcu : Evinizde cümbüş var. Bülentlerde keman var. Memlekette kanun var. Bir yerlerden bir de klârnet uydurup, boş duracağınıza konserler verseniz iyi olmaz mı? Hem kendiniz eğlenirsiniz, hem de memleket şenlik görür.

Balık Burcu : Yıldızınız esnaf burcundan ürkmüş, fellik fellik kaçıyor. Siz hâlâ yerinizde durduğunuza göre, cesaretiniz takdire değer. Ama üzülmeyin, herşey düzelecek. Alacaklılar sizi yakaladığı gün, yıldızınız beraat edecek.

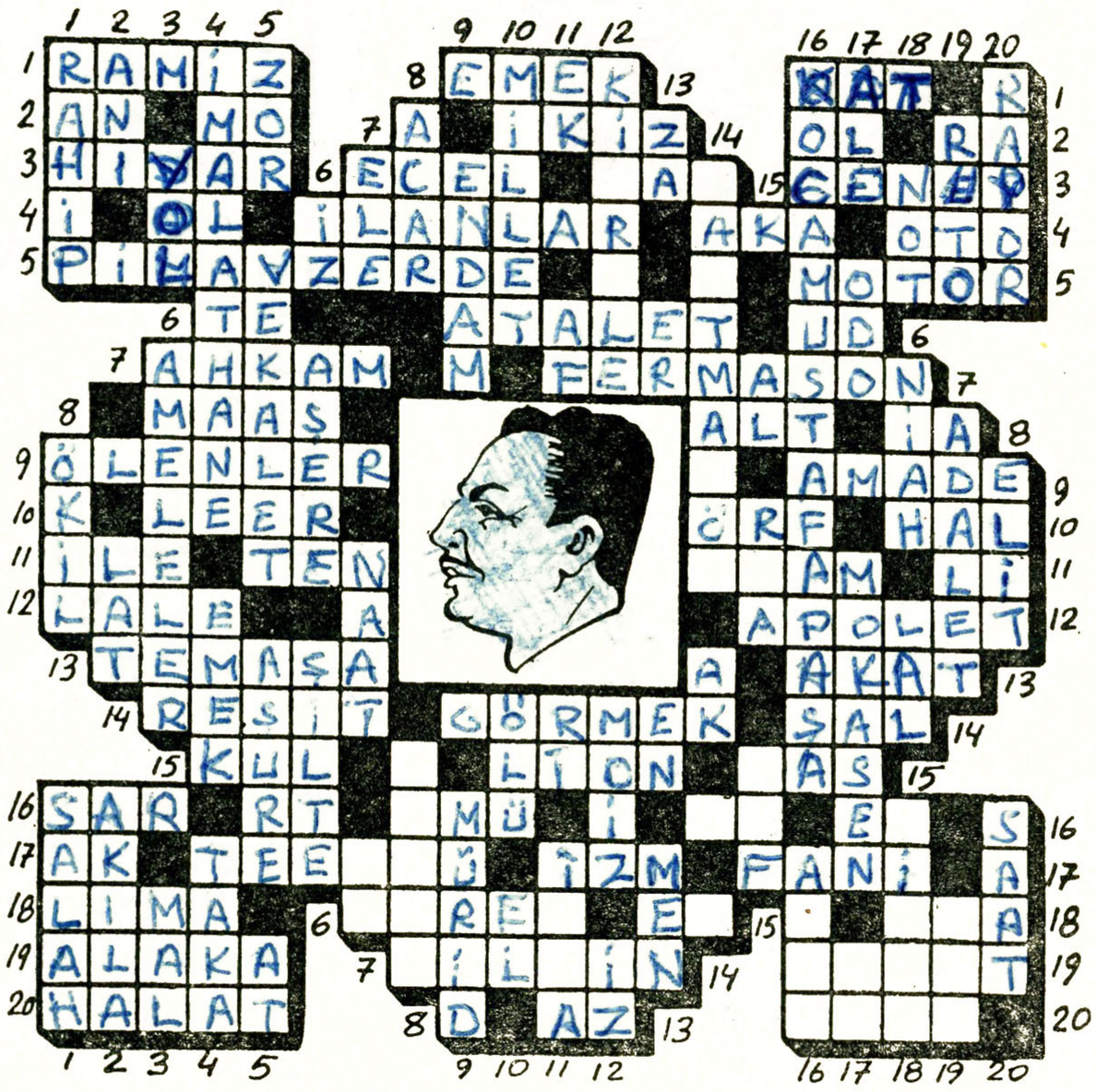

BİLMECE :

SOLDAN SAĞA :

1 — Halkın çok sevdiği bir karikatüristimizdi. (Resmi ortada) — Bir işe verdiğimiz, — Apartmanın bölümlerinden, 2 — Yadet, — Tersi bir elektrik terimi. — Başına (D) gelirse, argo «Bak» olur. — «Bulun» anlamında bir emir — Bir tanrı, 3 — Salatalık — Ölüme bulduğumuz bahane, — Yabancı bir erkek adı, — Bir yön,

4 — Başına (K) gelirse, bir uzvumuz olur. — Duyurma, yayma, (çoğul) — Beyaza — Otomobilin kısa adı, 5 Eskiden sünnet düğünlerinde verilirdi — Bir deniz aracı, 6 — Sonuna (Z) gelirse acele olur. — Boş bulunmak — Telli çalgılardan biri, 7 — Hükümler, — Allahı inkâr edenler, 8 — Aylık,

— Üst değil, — Sonuna (de) gelirse, geri verme olur. 9 — Yaşamıyanlar, — Hazır, 10 — Başına (Nük) gelirse, çağımızın silâhları olur, — Mutlaka uyulması gereken yasa, — Sonuna (E) gelirse, bayan ismi olur. 11 — Sonuna (T) gelirse, yetiştirmek — Başına (A) gelirse erkek ismi çıkar, 12 — Bir bayan ismi. — Rütbeyi gösteren işaret, 13 — Seyretmek —

Tersi deniz aracı, 14 — Bir erkek ismi, — Görmemenin tersi, — Kadın kumaşı. 15 — Tanrıya göre biz, — Aslan (Fransızca) — İslâmiyette «halk» anlamına gelir, 16 — Kale, — Başına (A) gelirse, önün tersi olur, — Belediye otobüsleri de o işi görüyor, — Bir nota — İki sesl harften müteşekkil bir Türk Tanrısı. 17 — Kara değil, — Tedbirli davranış, — Sonuna (ir) gelirse, bir vilâyetimiz olur, — Ölümsüz, 18 — Bir hayvan — Eskiden her gün yapılırdı. — Yama, — İyi, 19 — İlgi, — Bir bayan ismi, — Güya, 20 — Kalın ip — Çok değil, — Bir şeye düşkün olmak.

YUKARDAN AŞAĞIYA :

1 — Bir din adamı, — Bir soyadı, — İyilik, 2 — Hatıra — Tersi, arz değil, — Herkese akıl veren, 3 — Her yağmurda tamir gören, — İşçiler, — Satın aldığımız, 4 — Küçücük fabrika, — Bir işe verilen, — Deniz aracı, 5 — Kolay değil, — Bakanlık, — Tatlı çorba, — Bir hayvan. 6 — Ayağın bıraktığı, — Arapça, «on», — Minder, 7 — Bir emir, — Dinî manzum eser, — İki sessiz harf, 8 — Afacan, — Tersi bir bayan ismi, 9 — Boy_pos, — Tarikat mensubu , 10 — Ahali — Sağ değil, — Alkış aracı, 11 — İlâve, — Bağışlama, — (i) gelirse, büyük olur, — Yapım, 12 — Aksi tesirli — Musevi erkek adı, — Polisin aradığı 13 — Tersi, çok değil. — Asker, — Genişlik, — Tersi rutubet, 14 — Poperde bir terim — Be yaz, — 15 — Kırmızı, — Kıral, — Bir meyva, 16 — İstanbul'da bir semt, — Benzer, 17 — Tersi bir göz rengi, — Otomobilin kısa adı, — Ayakkabı, — Tersi bir renk, 18 — Öğrenciye verilen, — Tersi, ihanet eden, — Dilsiz, — Bir ilimiz, — Tersi, bir emir, — Bir partinin kısa adı, — Boş söz, 20 — Hastaneden alınır, — En güzel, — Vakit ölçüsü.

GEÇEN HAFTAKİ :

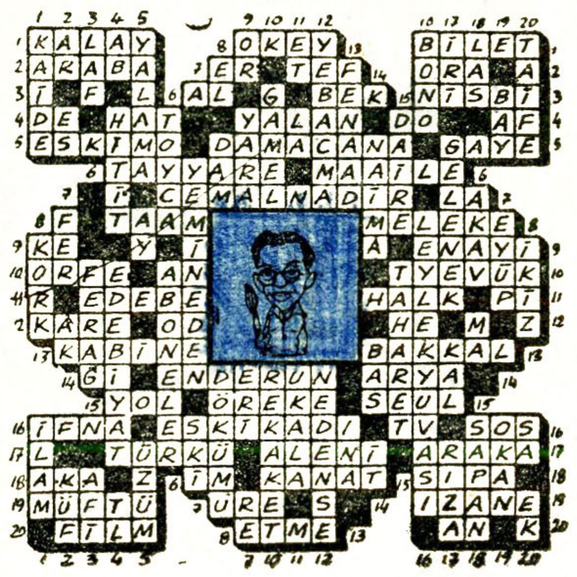

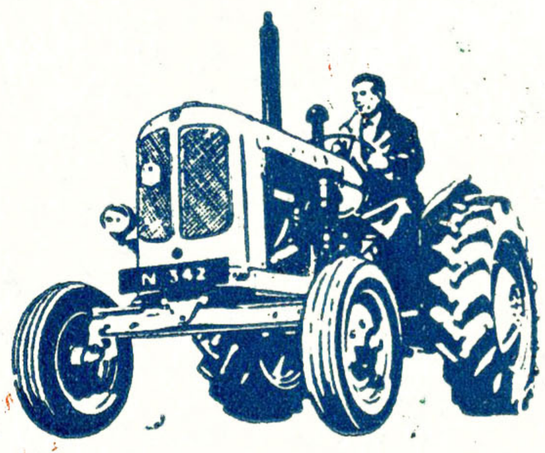

EN UZUN ÖMÜRLÜ LÂSTİĞİ ALARAK TRAKTÖRÜNÜZÜN LÂSTİK MASRAFINI ASGARİYE İNDİRİNİZ

Yapısında Armorubber ipliği bulunan Kelly «Kant Slip» Nylon Traktör ve Greyder lâstikleri sağlamdır. Uzun ömürlüdür, her çeşit toprakta en yüksek çekme kuvvetini sağlar

KELLY Springfield TIRES

Türkiye Umumi Mümessili :

ÇUKUROVA İTHALAT VE İHRACAT T.A.Ş

İSTANBUL	ANKARA	İZMİR	ADANA
474830	124460	24159	4723

AMCABEY'in Oğlu

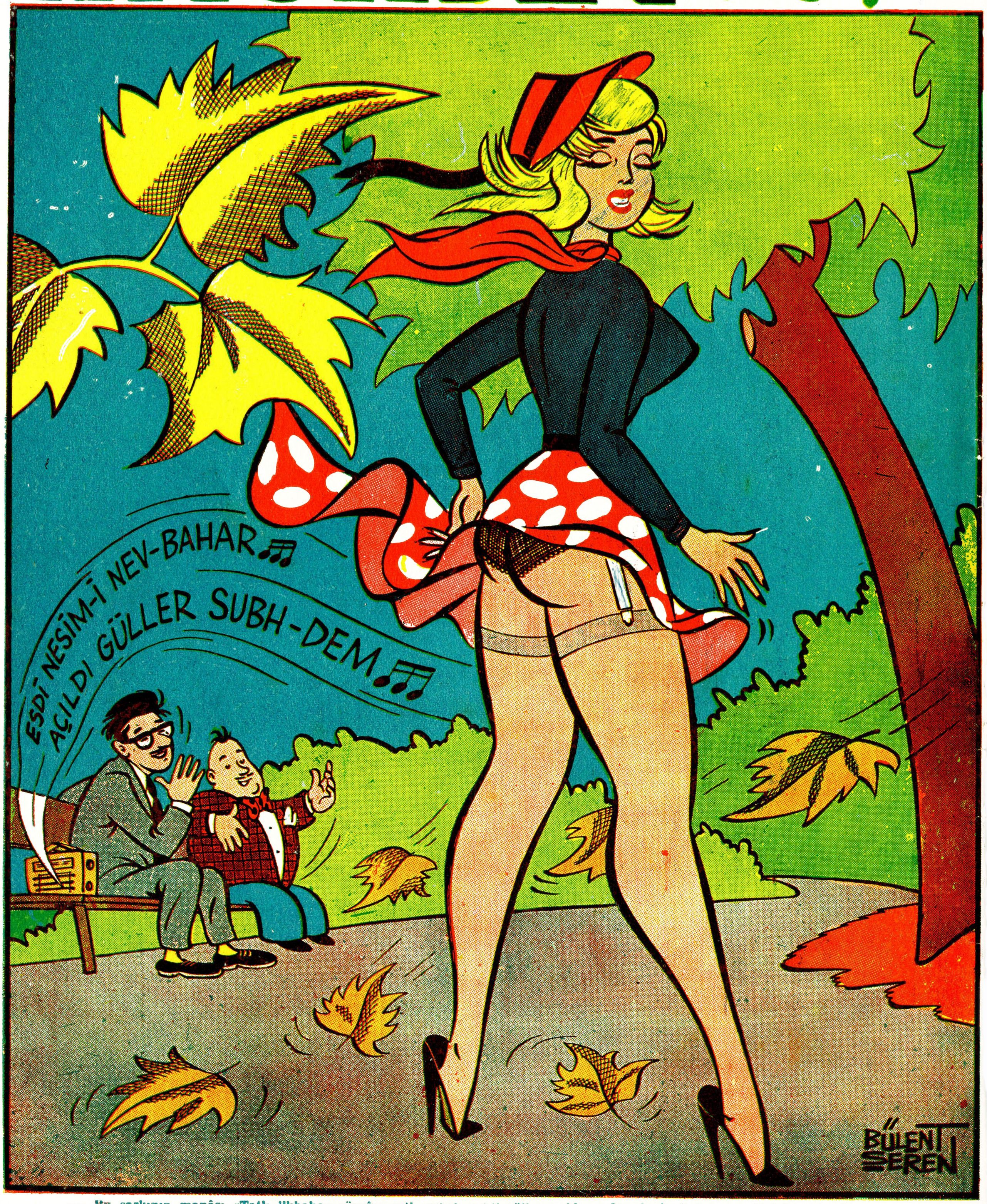

— Bu şarkının manâsı «Tatlı ilkbahar rüzgârı esti, sabah vakti güller açıldı...» demekmiş. Doğru mu, Mahdum bey?..
— Şu manzaraya bakarsan yanlış azizim: Hem rüzgârın tatlısı sonbaharda esiyor, hem güllerin güzeli sonbaharda açıyor...